

D
R
U
E
d
J

Dhonburi Rajabhat University Education *Journal*

วารสาร ศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

- วัตถุประสงค์**
1. เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานวิชาการและผลงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง ของนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการทั่วไป
 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง

กำหนดเผยแพร่ 2 ฉบับ ต่อปี
ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน
ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

ขอบเขต วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี รับผิดชอบตีพิมพ์บทความวิจัย และบทความวิชาการ ด้านการศึกษา ได้แก่ การศึกษาปฐมวัย สังคมศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ศึกษา พลศึกษา หลักสูตรและการสอน บริหารการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว การศึกษาพิเศษ และสาขาที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา

การพิจารณาคุณภาพบทความ บทความที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยเผยแพร่ในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ทุกบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ต้องผ่านการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อย 3 ท่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความไม่ทราบชื่อผู้แต่งและผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ (double-blinded peer review)

สถานที่ติดต่อ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
172 ถนนอิสรภาพ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600
โทรศัพท์ 0 2890 2292, 094 547 5459
e-mail: journal.edu@dru.ac.th
<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/DRUEdJ/>

จัดพิมพ์ที่ บริษัท สยามจุลละมณชล จำกัด
98/28 ถนนเกตอุทัยพัฒนา ตำบลบางคูรัด อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110
โทรศัพท์ 063 451 9359, 061 519 3641, 092 425 5229

ISSN 2985-0932

- บทความที่ได้รับการตีพิมพ์จะมีการตรวจความถูกต้องเหมาะสมจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) อย่างน้อย 3 ท่าน
- บทความในวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ไม่ใช่ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ และไม่ใช่ว่าความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการและ/หรือของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- กองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแหล่งที่มา
- กองบรรณาธิการอาจขอให้ผู้เขียนปรับเปลี่ยนรูปแบบการเขียนและการอ้างอิงหากพบว่าต้นฉบับไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และขอสงวนสิทธิ์ในการแก้ไข และ/หรือไม่พิจารณาให้ลงตีพิมพ์ หากผู้เขียนไม่ดำเนินการตามคำแนะนำ
- ผลการพิจารณาจากกองบรรณาธิการถือเป็นที่สุด

บทบรรณาธิการ

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีจุดประสงค์ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการและงานวิจัย นำไปสู่การใช้ประโยชน์ ในกลุ่มนักวิชาการ นักวิจัย และประชาชนผู้สนใจ เผยแพร่ผลงาน ปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มุ่งเน้นการ เผยแพร่ผลงานวิชาการและงานวิจัยเชิงบูรณาการแบบสหวิทยาการ ที่มีการค้นพบข้อเท็จจริงอย่างเป็นระบบตามหลักระเบียบวิธีวิจัย ทั้งนี้ เพื่อให้มีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการค้นพบไปสู่การแก้ไขปัญหา การพัฒนาทางการศึกษา หรือใช้เป็นข้อมูลสำหรับประกอบการ พิจารณาเพื่อการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย แนวทางการพัฒนา ด้านการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และ นำไปสู่การแก้ไขปัญหาทางสังคมได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ขอขอบคุณ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา ผู้สนใจ ที่ได้นำ องค์ความรู้จากวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีนี้ ไปสู่ การใช้ประโยชน์ การขยายผลในแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวางให้ เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการทุกท่าน ที่ได้ กรุณาพิจารณาผลงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการ โดยให้ข้อเสนอแนะ แนวทางในการพัฒนาผลงานวิชาการและงานวิจัย ที่เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาคุณภาพวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

บรรณาธิการบริหาร

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

เจ้าของ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

สำนักงานกองบรรณาธิการ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยวลักษณ์ เวชวิทย์ขลัง

รองศาสตราจารย์ ดร.ปนัดดา ยิ้มสกุล

ดร.พรศิริ กองนวล

บรรณาธิการบริหาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา สังข์พุ่ม

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

ศาสตราจารย์ ดร.บังอร เสรีรัตน์

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข

ศาสตราจารย์ ดร.พนอเนื่อง สุทัศน์ ณ อยุธยา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิไล ตั้งจิตสมคิด

รองศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก สุขสุนัย

รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรา พุ่มพชาติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษมศรี อัครศรีพงศ์ธร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลินดา นาคโปรย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เกษียณอายุราชการ

เกษียณอายุราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

เกษียณอายุราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สุวดี อุปินใจ
ดร.ศรวิวรรณ ฉัตรสุริยวงศ์
ดร.นงรัตน์ อีสโร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัยธร วิชัยดิษฐ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณนภา โพธิ์ผลิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิ์ เจือจินดา
อาจารย์ ดร.ปรีชา ณะวิบูลย์
อาจารย์ดวงใจ รุ่งเรือง
อาจารย์ปัทมมาศ ผดุงชอบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
โรงเรียนบ้านปล่องเหล็ก
ที่ปรึกษาที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
แห่งประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

คณะกรรมการดำเนินงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาที่ร้อยตรี ดร.สุชาติ คุ่มสุทธิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาสิณี จิรสิริ
อาจารย์ชยาภา ดารายน
อาจารย์ณัฐธิดา เขียวบ้านยาง
อาจารย์ทรงรัฐ ชุ่มดวง
อาจารย์ธีรนนท์ ธีระธนากร
อาจารย์บุญดี รุ่งเรืองมนิรัตน์
อาจารย์วิมลวรรณ ขอบเขต

ปกและรูปเล่ม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์พล เอื้อไพจิตรกุล

ฝ่ายเผยแพร่ทางอิเล็กทรอนิกส์

นางธันยมัย ถาวรวิชัยพัชญ์
นายวรวัชร เพชรคง

ฝ่ายประสานงาน

นางเมธิยา พานทอง
นายรณเกติ ชินตานนท์

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (reviewers)

รองศาสตราจารย์ ดร.อนิรุท สติมัน

รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรา พุ่มพชาติ

รองศาสตราจารย์ ดร.เกษม ช่วยพนัง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัส แสนราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พอเจตน์ ธรรมศิริขวัญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร โสภารัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงศ์ บุญผดุง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาร์ตน์ ศรีมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพันธ์ดี ไวยรูป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิศารัตน์ อัสระมโนรส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท์นภัส นิยมทรัพย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์พัชรินทร์ พุทธวัฒนะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัยธร วิชัยดิษฐ์

ดร.วิเชียร ทวีลา

ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (เกษียณอายุ)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (เกษียณอายุ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการราชดำเนิน

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (Dhonburi Rajabhat University Education Journal: DRUEdJ) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง ของนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการทั่วไป และเพื่อพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการดำเนินงานและการสื่อสารทางวิชาการอย่างถูกต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการตีพิมพ์ระดับนานาชาติ จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีและจริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการและผลงานวิจัย ตามข้อกำหนดของ Committee on Publication Ethics (COPE) สำหรับการดำเนินงานของวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ตามบทบาทหน้าที่สำหรับบุคคล 3 กลุ่ม อันได้แก่ บรรณาธิการ (editors) ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (reviewers) และผู้นิพนธ์ (authors) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บทบาทหน้าที่ของบรรณาธิการ (editors)

1. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณากลั่นกรอง คัดเลือก และตรวจสอบความเหมาะสมของบทความทุกบทความ เพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยพิจารณาเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขอบเขตของวารสาร ตรวจสอบคุณภาพของบทความก่อนการตีพิมพ์
2. บรรณาธิการมีหน้าที่สรรหาและเสนอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความให้ตรงกับศาสตร์หรือแขนงของบทความนั้น ๆ
3. บรรณาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบและแก้ไขเนื้อหา การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การอ้างอิง และรูปแบบการการตีพิมพ์ตามที่วารสารกำหนดให้ถูกต้อง
4. บรรณาธิการมีหน้าที่พิสูจน์อักษร ตรวจสอบบทความในด้านความซ้ำซ้อนหรือในด้านการคัดลอกผู้อื่น (plagiarism) หากตรวจสอบพบความซ้ำซ้อนหรือการคัดลอกผลงานของผู้อื่นในกระบวนการประเมินบทความ บรรณาธิการต้องหยุดกระบวนการประเมิน และ

ติดต่อผู้พิมพ์หลักทันทีเพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

5. บรรณาธิการต้องใช้เหตุผลทางวิชาการในการพิจารณาบทความทุกครั้งโดยปราศจากอคติที่มีต่อบทความ และ/หรือ ผู้พิมพ์ในด้านเชื้อชาติ เพศ ศาสนา วัฒนธรรม การเมือง และ/หรือ สังกัดของผู้พิมพ์

6. บรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียกับผู้พิมพ์และผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ ไม่นำบทความหรือวารสารไปใช้ประโยชน์ในเชิงธุรกิจหรือนำไปเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง

7. บรรณาธิการมีหน้าที่สรุปผลการประเมิน ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความเพื่อส่งให้ผู้พิมพ์แก้ไข บรรณาธิการต้องไม่แทรกแซง เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ รวมถึงไม่ปิดกั้นหรือแทรกแซงข้อมูลที่ใช้แลกเปลี่ยนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ และผู้พิมพ์

8. บรรณาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของบทความ หลังจากผู้พิมพ์ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ของผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ หากผู้พิมพ์ไม่ได้แก้ไขตามผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ กองบรรณาธิการมีสิทธิยกเลิกบทความของผู้พิมพ์ได้ทันที

9. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลผู้พิมพ์และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง

10. บรรณาธิการต้องปฏิบัติตามกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ของวารสารอย่างเคร่งครัด

11. บรรณาธิการต้องรักษามาตรฐานของวารสาร รวมถึงพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพ และมีความทันสมัยเสมอ

บทบาทหน้าที่ของผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (reviewers)

1. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความพิจารณาประเมินบทความที่ตรงตามสาขาวิชา และมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของบทความนั้น

2. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผลงานทางวิชาการที่ตนเองประเมิน

3. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความต้องพิจารณาถ้อยคำของบทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความปริทัศน์ ตามหลักทางวิชาการ และไม่ใช้ความคิดเห็นส่วนตัวพิจารณา โดยคำนึงถึงคุณภาพและจริยธรรมในการเผยแพร่เป็นสำคัญ

4. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความต้องประเมินบทความภายในระยะเวลาประเมิน ที่กองบรรณาธิการกำหนด

5. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความ ที่พิจารณาแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

บทบาทหน้าที่ของผู้นิพนธ์ (authors)

1. ผู้นิพนธ์ต้องพิจารณาขอบเขตงานของตนเองว่าอยู่ในขอบเขตของวารสารหรือไม่

2. ผลงานของผู้นิพนธ์ต้องเป็นผลงานที่ไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน รวมถึง ผลงานนั้นจะต้องไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาจากที่อื่น

3. ผู้นิพนธ์จะต้องแสดงความคิดเห็นทางวิชาการอย่างเต็มที่ภายใต้กรอบการเขียน บทความ หากเป็นบทความวิจัยจะต้องเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัย (research methodology) และหากเป็นบทความวิชาการจะต้องมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และให้เหตุผลตามหลักทางวิชาการ

4. ผู้นิพนธ์จะต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น (plagiarism) หรือคัดลอกผลงานของตนเอง (self-plagiarism) ในบทความ และต้องมีการอ้างอิงทุกครั้งเมื่อนำผลงานของผู้อื่น มานำเสนอหรืออ้างอิงในเนื้อหาบทความของตนเอง

5. ผู้นิพนธ์จัดทำบทความตามรูปแบบการเขียนบทความที่วารสารกำหนดให้ครบถ้วน

6. ผู้นิพนธ์ต้องจัดส่งบทความตามขั้นตอนการดำเนินงานของวารสาร

7. ผู้นิพนธ์ต้องปรับแก้บทความตามข้อเสนอแนะของผู้ประเมินบทความ และ/หรือ กองบรรณาธิการภายในระยะเวลาที่กำหนด

8. ผู้นิพนธ์ และ/หรือ ผู้ร่วมนิพนธ์ ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของนักวิจัยทุกประการ หากมีการฝ่าฝืน จะถือเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์ และ/หรือ ผู้ร่วมนิพนธ์ โดยไม่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับกองบรรณาธิการแต่อย่างใด

สารบัญ

บทความวิจัย

- แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญ
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กำแพงเพชร เขต 1 1

Guidelines for Developing Scout Activity Administration
in Schools under the Office of Kamphaeng Phet Primary
Educational Service Area 1

ศุภกิจ บำรุงศรี

Supakit Bamrungrsri

พฤตฉนิพล พฤตฉนิกุล

Pruettipol Pruettikul

- การพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้
ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ 21

Development of Supplementary Learning Activities
to Promote Reading Literacy for Faculty of Education Students

นীরนาท จุลเนียม

Neranart Chulniam

ธันยนันท์ ฉัตรธีราโชติ

Thanyanun Chatteerachote

บุญดี รุ่งเรืองมนีรัตน์

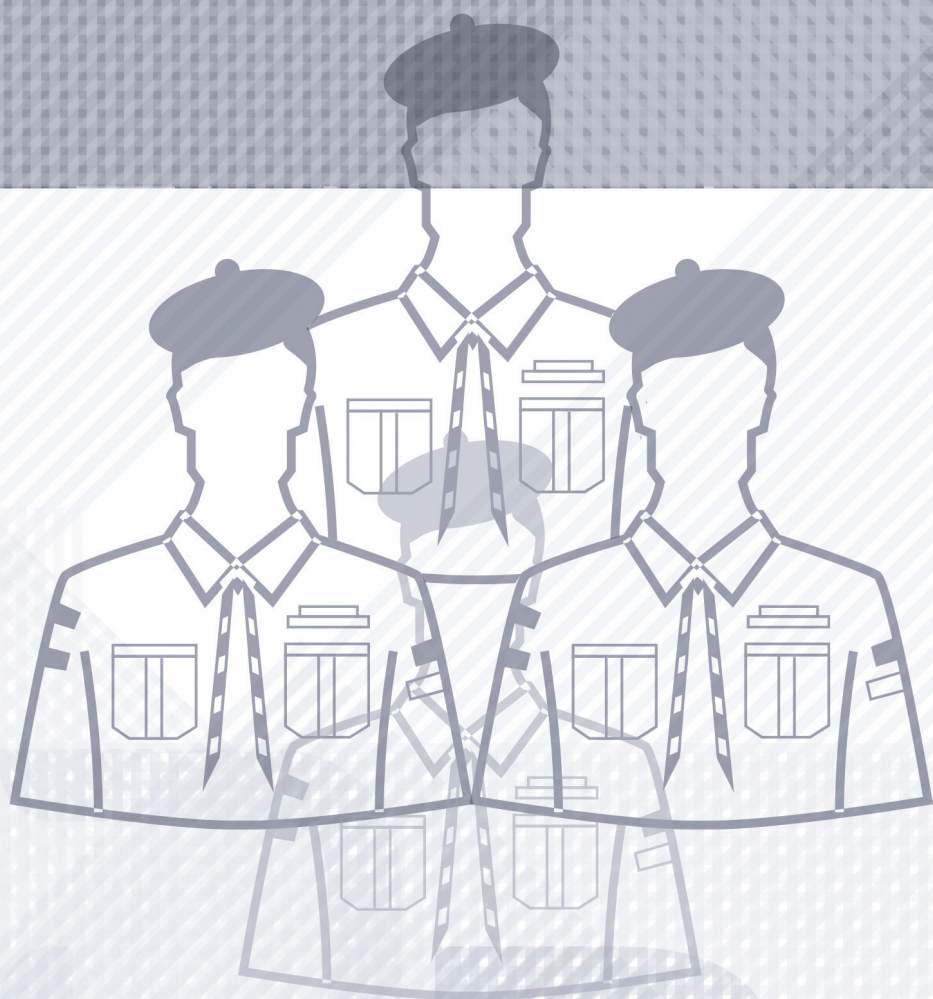
Boondee Rungruangmaneerat

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โปรแกรม Microsoft Teams ร่วมกับการจัดการเรียนการสอน รูปแบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 Developing Academic Achievement in the Basic Object-Oriented Programming Course Using Microsoft Teams Integrated with Problem-Based Learning for Second-Year Vocational Certificate Students	47
กัญจิตา วัฒนากกลาง Kanthita Wattanaklang ภัทรพล พรหมมัญญ Phattharapol Prommun ภาศย์ พรหมณเฑาะว์ Bhark Pramkaeo	

ผลการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนคลองบางน้ำจืด The Effects of Role-Playing Activities Accompanied by Storytelling on Enhancing Focus and Attention in Kindergarten Year 2/1 Students at Klongbangnamjued School	61
นุชนาถ น้อยอาษา Nutchanat Noiarsa	

บทความวิชาการ

จุดเด่นของหลักสูตรนานาชาติที่นำไปสู่คุณภาพผู้เรียน Key Features of the International Curricula That Lead to the Quality of Students	73
ดุลยฤทธิ์ จินดาพันธุ์ Dulyarit Chindaphun	

Dhoni
Rajabhat University

แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1

ศุภกิจ บำรุงศรี^{1*}

พฤตนิพลา พฤตนิกุล¹

¹ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

*อีเมล: tortiksoc@gmail.com

วันที่รับบทความ: 16 กันยายน 2566 • วันที่แก้ไขบทความ: 27 ตุลาคม 2566 • วันที่ตอบรับบทความ: 14 พฤศจิกายน 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญ และหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการลูกเสือและครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 จำนวน 333 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 โดยรวมมีคะแนนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ด้านการจัดบุคลากร รองลงมา คือ ด้านการจัดการองค์กร ด้านการวางแผน ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านการควบคุม ตามลำดับ แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญ ด้านการวางแผน นำข้อมูลผลการปฏิบัติ ข้อเสนอแนะของปีที่ผ่านมา มาใช้ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการตามหลักสูตรในปีต่อไป ด้านการจัดการองค์กร ร่วมกันกำหนดการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับโครงสร้างองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทุกคนมีคุณวุฒิทางลูกเสือ พัฒนาศักยภาพตนเองเพิ่มทักษะอยู่เสมอ ด้านการอำนวยความสะดวก ส่งเสริมการจัดกิจกรรมตามลำดับ กระบวนการบริหารที่มีความชัดเจน และด้านการควบคุม มีการวางแผนการกำหนดคณะกรรมการรับผิดชอบสำหรับการนิเทศติดตามข้อมูลเพื่อประเมินสถานการณ์ให้ตรงตามนโยบายของสถานศึกษาที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ลูกเสือสามัญ การบริหารงานกิจกรรม แนวทางพัฒนา

Guidelines for Developing Scout Activity Administration in Schools under the Office of Kamphaeng Phet Primary Educational Service Area 1

Supakit Bamnrungsri^{1*}
Pruettipol Pruettikul¹

¹Educational Administration, Kamphaeng Phet Rajabhat University

*E-mail: tortiksoc@gmail.com

Received: 16 September 2023 • Revised: 27 October 2023 • Accepted: 14 November 2023

Abstract

The purpose of this research was to study the conditions and problems of ordinary Boy Scout activity administration and to find ways to develop general Scout activity administration in schools under the Office of Kamphaeng Phet Primary Educational Service Area 1, using mixed research techniques. The study involved collecting questionnaires from a sample group of 333 school administrators and teachers. Statistical data were analyzed using mean and standard deviation, and group discussion data were collected from 9 experts. The content was analyzed, and frequencies were distributed and prioritized. The results showed that the overall condition of general Scout activity administration in schools under the Office of Kamphaeng Phet Primary Educational Service Area 1 was at a high level. Personnel management scored the highest, followed by organizational management, planning, and administration, with control scoring the lowest. The guidelines for the development of general Scout activities include the following: 1) Planning: Use data from the previous year's report, assessments, and operational recommendations to improve future Scout activities. 2) Organizational Management: Schedule activities according to the organizational structure. 3) Personnel Management: Encourage all teachers to obtain Scout qualifications. 4) Administration: Promote activities according to the management process. 5) Control: Establish a committee responsible for supervision and follow-up, ensuring continuous implementation according to the educational institution's policy.

Keywords: Scout; activity administration; guidelines for development

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2545 มาตรา 7 ได้กำหนดความมุ่งหมาย และหลักการจัดการศึกษาไว้ว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรมให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ และช่วยสร้างสรรค์สังคมให้เกิดความสามัคคีและมีความเจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุข และความมั่นคงของประเทศชาติ (สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ, 2551, น. 2)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน 2) กิจกรรมนักเรียนเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผนปฏิบัติตาม แผนประเมิน และปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้อง กับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาวิชาทหาร กิจกรรมชุมนุม ชมรม 3) กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, น. 19)

กระบวนการลูกเสือมุ่งหมายที่จะสอนให้เด็กรู้จักการดำรงชีวิตมิใช่เพียงเพื่อให้มีอาชีพพัฒนาทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจและศีลธรรมให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบและช่วยสร้างสรรค์สังคมให้เกิดความสามัคคีและมีความเจริญก้าวหน้า ทั้งนี้เพื่อความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติ (สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ, 2551) ในปัจจุบันนี้ถือว่ากระบวนการลูกเสือเป็นกระบวนการทางการศึกษาฝ่ายหนึ่งของเยาวชนเพราะเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของบุคคลทางด้านสมองเพื่อให้เด็กมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด พัฒนาทางด้านร่างกายเพื่อให้มีร่างกายเจริญเติบโตและพร้อมด้วยสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงและพัฒนาทางด้านจิตใจ ให้เป็นผู้มีศีลธรรม คิดและทำในสิ่งที่ดี ทั้งนี้เพื่อความเป็นพลเมืองดีต่อไป เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ กิจกรรมลูกเสือเปิดโอกาสให้เด็กทุกเพศ ทุกวัยและทุกฐานะมาร่วมในกระบวนการด้วยการสมัครใจ ด้วยจิตใจที่เป็นอิสระ โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา ซึ่งอุดมการณ์อันนี้ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หลักการ และวิธีการซึ่ง Robert Stephenson Smyth Baden Powell ผู้ให้กำเนิดลูกเสือโลกได้วางไว้เมื่อ 100 กว่าปีที่ผ่านมามีกระบวนการลูกเสือเป็นกระบวนการที่มั่นคง เพราะการที่ลูกเสือมีจุดประสงค์ร่วมกัน กระบวนการลูกเสือเป็นเหตุผลและหลักสำคัญและความมั่นคงของตนเอง นั่นคือเพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของเยาวชนเป็นรายบุคคล เพื่อให้บรรลุถึงการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ซึ่งร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรมเพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อบุคคลอื่นรอบข้าง ในฐานะเป็นสมาชิกอยู่ในสังคมท้องถิ่น ชุมชนในชาติ และในสังคมนานาชาติด้วยวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการพัฒนาลูกเสือไว้ดังนี้ คือ เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจและศีลธรรมให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ ช่วยสร้างสรรค์ สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติ ใช้กิจกรรมเป็นสื่อ มิใช่มุ่งฝึกทักษะเป็นรายบุคคลอย่างเดียว แต่กิจกรรมนั้นมุ่งไปสู่ชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ เป็นกิจกรรมด้านที่บริการให้เด็กเกิดทักษะ โดยทำงานเป็นกลุ่ม เป็นหมู่ มีการวางแผนงาน โดยผู้ใหญ่ร่วมจัดทำกับเด็ก ทั้งนี้ให้สนองเจตนารมณ์และความต้องการของเยาวชนเอง ยึดหลักเดียวกันอันเป็นก้าวแรกที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน หลักการสำคัญ ๆ และมีวิธีการในแนวเดียวกัน คือ กุศโลบายสำคัญในการฝึกอบรมลูกเสือไปสู่จุดหมายหรืออุดมการณ์ที่วางไว้ (สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ, 2551, น. 68)

กระบวนการบริหารกิจกรรมลูกเสือซึ่งเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่เป็นระบบ มีหลักฐานชัดเจน มุ่งเน้นพัฒนาเยาวชนของชาติให้มีความเพียบพร้อมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นระเบียบวินัย เป็นกระบวนการพัฒนาเยาวชนที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพของคนในชาติทุกระดับ ให้มี

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม ประเทศไทยได้นำกระบวนการลูกเสือมาใช้ในการพัฒนาเยาวชนสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 100 กว่าปี และอีกทั้งยังมีการเรียนการสอนในสถานศึกษาครอบคลุมทั่วประเทศ และยิ่งกล่าวอีกว่า มีลูกเสือทั่วโลกกว่า 150 ประเทศ มีจำนวนประชากรลูกเสือ 28,000,000 คนเศษ สำหรับประเทศไทยมีนักเรียนนักศึกษาประมาณ 13,000,000 คนเศษ และในจำนวนนี้ได้รับการฝึกอบรมตามกระบวนการลูกเสืออย่างต่อเนื่องจำนวน 6,000,000 คนเศษ คิดเป็นร้อยละ 21.24 ของประชากรลูกเสือทั่วโลก (อดิศัย โพธารามิก, 2548, น. 21)

อย่างไรก็ตามสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน การบริหารการศึกษาในปัจจุบันเยาวชนเหล่านี้ยังไม่สามารถเป็นพลังสำคัญในการสร้างสรรค์สังคมได้ดีเท่าที่ควร จะเห็นได้จากการมีปัญหาเยาวชนในด้านต่าง ๆ เช่น การติดยาเสพติด การใช้ความรุนแรง พฤติกรรมเบี่ยงเบน การหนีเรียนไปเที่ยวเตร่ตามห้างสรรพสินค้า ปัญหาการตั้งครุฑก่อนวัยอันควร ค่านิยมความฟุ้งเฟ้อ การใช้เวลาว่างในช่วงวันหยุดไปกับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม ขาดจิตวิญญาณการเป็นลูกเสือ ไม่สามารถนำพาเยาวชนเหล่านี้ไปสู่ความดีงามตามอุดมการณ์ลูกเสือให้สมกับความยิ่งใหญ่ของการเป็นลูกเสือไทยได้ (อดิศัย โพธารามิก, 2548, น. 22)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ได้กำหนดนโยบายที่ 2 และจุดเน้นที่ 9 เพิ่มศักยภาพและทักษะชีวิตด้วยกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด โดยให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ทุกสถานศึกษานำกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด เป็นนโยบายและจุดเน้นสำคัญในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จัดประชุมสัมมนาเพื่อทบทวนการจัดกิจกรรมลูกเสือ สถานศึกษาต้องควรตั้งกลุ่มและกองลูกเสือให้เป็นปัจจุบัน ทำข้อมูลสารสนเทศทางการลูกเสือให้ถูกต้องและทันสมัย ให้ผู้บริหารทุกคนครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องผ่านการฝึกอบรมมีวุฒิทางลูกเสือและได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ตามข้อบังคับบัญชาลูกเสือตามข้อบังคับคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ พ.ศ. 2553 สถานศึกษาต้องจัดทำแผนโครงการในการดำเนินการ กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด กำหนดการฝึกอบรมและแผนการจัดการเรียนรู้ตามปีการศึกษาทุกระดับชั้นให้ครบถ้วน สถานศึกษานำลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และจิตสาธารณะ กิจกรรมเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองดีตามคำปฏิญาณ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1, 2563, น. 36 - 37)

จากข้อมูลทีกล่าวนำเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารการจัดการจัดกิจกรรมลูกเสืออันเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน ให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพโดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีระเบียบวินัย เกิดความรักความสามัคคีในหมู่คณะ มีความรับผิดชอบ ตลอดจนจนเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองที่ดีมากยิ่งขึ้น และเป็นข้อมูลเสนอผู้บริหารให้ได้จัดการบริหารในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้อำนวยการลูกเสือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 จำนวน 202 คน และครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้กำกับลูกเสือและรองผู้กำกับลูกเสือในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 จำนวน 404 คน รวมจำนวน ประชากรทั้งหมด 606 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1, 2563, น. 5)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้อำนวยการลูกเสือ จำนวน 132 คน และครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้กำกับลูกเสือและรองผู้กำกับลูกเสือ ในสถานศึกษา จำนวน 201 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 333 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified

random sampling) ให้อำเภอเป็นชั้นของการสุ่มและใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 9 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดการองค์กร 3) การจัดบุคลากร 4) การอำนวยการ และ 5) การควบคุม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) โดยใช้การกำหนดค่าน้ำหนักตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 เป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก ผู้ตอบแบบสอบถามตอบสอบถามได้มากกว่า 1 ข้อ

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ซึ่งได้จากการนำผลการวิจัยที่ได้จากวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญ

ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 มาสังเคราะห์ เรียบเรียง เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมี จำนวน 333 คน สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.85 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 47.15 ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งครูผู้สอน ร้อยละ 60.36 ผู้บริหารสถานศึกษา ร้อยละ 39.64 ส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาในอำเภอเมืองกำแพงเพชร ร้อยละ 41.14 ส่วนใหญ่มีอายุราชการ มากกว่า 20 ปี ร้อยละ 34.23 ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 54.95 ส่วนใหญ่ผ่านการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือขั้นความรู้ขั้นสูง A.T.C ร้อยละ 54.05 ส่วนใหญ่มีวุฒิ W.B. ร้อยละ 48.05 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 โดยรวมมีคะแนนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ด้านการจัดบุคลากร ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.82) รองลงมา คือ ด้านการจัดการองค์กร ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.78) ด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.77) ด้านการอำนวยการ ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.85) และด้านที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านการควบคุม ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ ผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดผลการศึกษาแต่ละด้านดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน มีคะแนนอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ กำหนดวิธีการปฏิบัติตามคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือสามัญ และข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ มีการวางแผนพัฒนาส่งเสริมสถานศึกษาและผู้บังคับบัญชาลูกเสือให้ได้รับรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติ

1.2 ด้านการจัดการองค์กร มีคะแนนอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ มีการกำหนดบทบาท การมอบหมายงานตามหน้าที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานการบริหารกิจกรรมลูกเสือ และข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ มีการจัดองค์กรสำหรับการบริหารกิจกรรมลูกเสือตามบริบทของสถานศึกษา

1.3 ด้านการจัดบุคลากร มีคะแนนอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ครูผู้สอนเข้ามาร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ เท่ากับ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ครูผู้สอนมีความสนใจ รักและศรัทธาต่อกิจกรรมลูกเสือ และข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญ

1.4 ด้านการอำนวยการ มีคะแนนอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ มีการดำเนินการให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือและลูกเสือแต่งเครื่องแบบลูกเสือตามโอกาสที่กำหนดไว้ และข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ มีการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลูกเสือสามัญถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

1.5 ด้านการควบคุม มีคะแนนอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ มีการนิเทศ ติดตาม แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม เกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมลูกเสือสามัญ และข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาส่งเสริมสถานศึกษาและผู้บังคับบัญชาลูกเสือให้ได้รับรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติ

2. สรุปผลจากการศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 มีรายละเอียดดังนี้ 1) ด้านการวางแผนพบว่า ขาดการวางแผนการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญปรับปรุงและพัฒนาจากการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญของปีการศึกษาที่ผ่านมา 2) ด้านการจัดการองค์กร พบว่า ขาดการจัดองค์กรสำหรับการบริหารกิจกรรมลูกเสือตามบริบทของสถานศึกษา 3) ด้านการจัดบุคลากร พบว่า ขาดการกำหนดครูผู้สอนที่สอดคล้องตรงตามประเภท และตามลำดับชั้นของลูกเสือสามัญ 4) ด้านการอำนวยการ พบว่า ขาดผู้บริหารอำนวยการส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมลูกเสือตามโครงสร้างขององค์กร 5) ด้านการควบคุม พบว่า ขาดการกำหนดวันเวลาในการนิเทศ ติดตาม การดำเนินกิจกรรมลูกเสืออย่างชัดเจน

3. สรุปผลแนวทางการพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ในแต่ละด้านได้ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผน มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหาร คณะกรรมการ และครูผู้สอนร่วมกันประชุมวางแผน การแสดงความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลและรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมลูกเสือในปีที่ผ่านมา การประเมินข้อเสนอแนะการดำเนินงานมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมลูกเสือให้เกิดประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการตามหลักสูตร และเพื่อปรับปรุงแผนการดำเนินกิจกรรมลูกเสือให้เกิดการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ 2) ควรมีการกำหนดนโยบาย การวางแผนการบริหารจัดการลูกเสือและการจัด

การเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือสามัญ ที่ให้สอดคล้องกับหลักสูตรลูกเสือสามัญ 3) การวางแผน การจัดการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือสามัญ ให้คำนึงถึงหลักการ วัตถุประสงค์ และวิธีการ เรียนรู้ของลูกเสือตามพันธกิจหลัก ของการลูกเสือตามนโยบายขององค์การลูกเสือโลกเพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นพลเมืองดีของสังคม และประเทศชาติ โดยครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือควรทราบข้อกำหนดและระเบียบต่าง ๆ และ 4) การกำหนดโครงการหรือการจัดกิจกรรมสำหรับลูกเสือ ควรมีการวางแผนการดำเนินการให้ สอดคล้องกับหลักสูตร และกำหนดกิจกรรมที่ใช้ในการดำเนินการ รวมถึงระบุวัสดุ อุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยีที่ร่วมใช้บูรณาการในการเรียนการสอนให้ชัดเจนเพื่อให้ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ และการจัดสรรงบประมาณในโครงการ

3.2 ด้านการจัดการองค์กร มีแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารและครู ควรมีการกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับหลักสูตร และร่วมกันกำหนดการจัดกิจกรรมลูกเสือ ให้สอดคล้องตามงบประมาณ และจำนวนบุคลากรผู้ปฏิบัติงานของแต่ละโรงเรียน 2) การ พิจารณาการจัดองค์กร รวมถึงการจัดบุคลากรให้รับผิดชอบและปฏิบัติในส่วนของการบริหาร กิจกรรมลูกเสือ ควรพิจารณาและคำนึงถึงโครงสร้างองค์กร จำนวนบุคลากร และหลักสูตร ลูกเสือสามัญ เพื่อการจัดองค์การให้เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน ลูกเสือ 3) โรงเรียนควรกำหนดลักษณะการทำงานและจัดระเบียบเพื่อให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง แนวทางการพัฒนา ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบนำนโยบายมา กำหนดเป็นแผนปฏิบัติงานภายในโรงเรียน ซึ่งสามารถจัดเป็นแผนงานระยะสั้นหรือระยะยาว เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือสามัญ เช่น จัดทำเป็นคู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน 4) โรงเรียนต้องจัดโครงสร้างหลักสูตรลูกเสือของแต่ละโรงเรียนได้รับการพัฒนาให้สอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในสังคมปัจจุบัน กิจกรรมลูกเสือต้องมีการบูรณาการกับสาระการ เรียนรู้อื่น ๆ ให้สอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ และ 5) ควรกำหนดหน้าที่ กลุ่มงานที่รับผิดชอบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับนโยบายและเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย สำคัญของหลักสูตรลูกเสือที่ได้กำหนดไว้ของโรงเรียน

3.3 ด้านการจัดบุคลากร มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ ครูผู้สอนมีคุณสมบัติทางลูกเสือทุกคน ให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเอง เพิ่มคุณสมบัติทางลูกเสือ เกิดการ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางลูกเสือ และทักษะหรือประสบการณ์ทางด้านลูกเสือ ส่งผล ทำให้สามารถพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถและทางทักษะกระบวนการทางลูกเสือ สามารถ

จัดกิจกรรมลูกเสือได้อย่างถูกต้อง ตามระเบียบการปฏิบัติเพื่อให้ได้ครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาเป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญ 2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการบริหาร การตัดสินใจ ร่วมวางแผนการดำเนินงานในปีต่อไปเกิดความรู้สึกเป็นความรับผิดชอบมากขึ้น และควรกำหนดบทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมลูกเสือให้ชัดเจน 3) ผู้บริหาร คณะกรรมการ และครูผู้สอนควรร่วมกันกำหนดครูผู้สอนลูกเสือสามัญ ในสถานศึกษาให้สอดคล้องตรงตามประเภทและตามลำดับชั้นของลูกเสือสามัญ และ 4) ควรมีการสนับสนุนงบประมาณในการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรทางด้านลูกเสือ และควรวางแผนจัดทำโครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านลูกเสือเพื่อส่งเสริมให้ครูมีความรู้ทางด้านลูกเสือมากยิ่งขึ้น

3.4 ด้านการอำนวยการ มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมลูกเสือตามแนวทางที่มีความชัดเจน เป็นการดำเนินงานที่เป็นตามลำดับขั้นตอนตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา คำนึงถึงข้อจำกัดของสังคม และมีเป้าหมายในการดำเนินการ และปฏิบัติอย่างต่อเนื่องตามแนวทางที่กำหนดให้สอดคล้องกับบริบทหรือโครงสร้างของโรงเรียน 2) ควรจัดการประชุมเพื่อชี้แจง ขยายผลสร้างความเข้าใจด้านหลักสูตรลูกเสือให้กับคณะครูผู้สอนลูกเสือในแต่ละระดับให้มีความเข้าใจตรงกันเกิดการพัฒนากิจกรรมลูกเสือตามหลักสูตรเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อให้เป็นความร่วมมือในการดำเนินการในแนวทางการปฏิบัติเดียวกัน 3) ผู้บริหารและครูผู้สอนควรร่วมกันวางแผนเพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนในการพัฒนากิจกรรมลูกเสือเป็นหน่วยในการปฏิบัติกิจกรรม 4) ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมลูกเสือรวมทั้งจัดซื้อสื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างเพียงพอและต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนในการดำเนินการกิจกรรมลูกเสือในสังกัด และ 5) ผู้บริหารควรส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรคู่มือลูกเสือ ให้มีการบูรณาการการจัดกิจกรรมลูกเสือตามโครงสร้างขององค์กรร่วมกับหลักสูตรที่ใช้ในการศึกษา

3.5 ด้านการควบคุม มีแนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ควรมีการประชุมโครงการกำหนดและวางแผนให้ชัดเจนในการกำหนดวันเวลา การนิเทศติดตาม การดำเนินกิจกรรมลูกเสืออย่างชัดเจน ให้ผู้บริหารสถานศึกษานำมาปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมในการนิเทศและติดตามการจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครูผู้สอนได้เตรียมความพร้อมในการรายงานผลการดำเนินกิจกรรม 2) ควรมีการติดตามข้อมูลเพื่อรวบรวมและประเมินสถานการณ์การดำเนินกิจกรรมลูกเสือให้ตรงตามนโยบายของสถานศึกษา และครูผู้สอนควรจัดทำรายงานการดำเนินกิจกรรมลูกเสือเสนอต่อผู้บริหาร 3) ผู้บริหารและครูผู้สอนควรติดตามและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้การบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนดำเนินอยู่ได้โดย การรายงานผล

การดำเนินงานและปัญหาในการจัดกิจกรรมลูกเสือเรื่องสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยี งบประมาณ ต่อคณะกรรมการ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการนำไปพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้นในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป 4) ผู้บริหารควรกำหนดคณะกรรมการรับผิดชอบสำหรับการนิเทศแผนการบริหารงานในกองลูกเสือสามัญ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในหน้าที่ และ 5) ผู้บริหารและคณะกรรมการควรมีการนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองและเข้าร่วมการอบรมหลักสูตรลูกเสือ

อภิปรายผลการวิจัย

สภาพการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 มีสภาพการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญด้านการวางแผน คือ กำหนดวิธีการปฏิบัติตามคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือสามัญ และมีการวางแผนการกำหนดกิจกรรม การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โครงการจิตอาสาเพื่อบำเพ็ญประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการจัดการองค์กร คือ มีการกำหนดบทบาทการมอบหมายงานตามหน้าที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานการบริหารกิจกรรมลูกเสือ และกำหนดลักษณะและวิธีการติดต่อสัมพันธ์กันตามลำดับหน้าที่หรือสายการบังคับบัญชา มีการตั้งกลุ่ม ตั้งกองลูกเสือ ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับลูกเสือสามัญ ด้านการจัดบุคลากร คือ ครูผู้สอนเข้ามาร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และมีการจัดครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาเป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญ ด้านการอำนวยความสะดวก คือ มีการดำเนินการให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือและลูกเสือแต่งเครื่องแบบลูกเสือตามโอกาสที่กำหนดไว้ และผู้บริหารอำนวยความสะดวกสนับสนุน การจัดกิจกรรมลูกเสือตามโครงสร้างขององค์กร ด้านการควบคุม คือ มีการนิเทศติดตาม แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม เกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมลูกเสือสามัญ และมีการนิเทศ ติดตาม การดำเนินกิจกรรมลูกเสือที่ตรงตามนโยบายของสถานศึกษา มีการนิเทศ ติดตาม วิธีการปฏิบัติตามคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือสามัญ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ ศุภฤกษ์ ศิโรตศ (2561, น. 34 - 35) ที่กล่าวถึงการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญที่มีกระบวนการ การวางแผนกำหนดขอบข่ายงานที่จะสำรวจแนวทางปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การจัดหน่วยงานกำหนดโครงสร้างอำนาจหน้าที่การบริหารงานตามความเหมาะสมและความจำเป็น การจัดบุคลากรให้ทำงานตามความรู้ความสามารถ กำหนดอำนาจหน้าที่การปฏิบัติที่เหมาะสม การฝึกอบรมและพัฒนาการวินิจัยสั่งการการพิจารณางานวิเคราะห์ สั่งการรวมถึงติดตามและให้มีการปฏิบัติงาน

ตามคำสั่งนั้น ๆ ในฐานะที่เป็นผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน และการรายงาน การติดตามการดำเนินงานเสนอรายงานให้ผู้บริหารทราบ ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา บันทึกลงไว้เป็นหลักฐาน มีการวิจัย การประเมินผล มีการตรวจสอบเป็นระยะ เพื่อปรับปรุง ในอนาคต ตรงกับผลการวิจัยของ วันใหม่ สืบชนะ (2561, น. 1) ที่กล่าวถึงการบริหารงาน ลูกเสือสามัญว่า การจัดการเรียนการสอน โรงเรียนจัดกิจกรรมสร้างความตระหนักในคุณค่าและ มีความสุขกับการเป็นลูกเสือ การจัดบุคลากร โรงเรียนจัดตั้งหมู่ลูกเสืออย่างเป็นระบบชัดเจน การวางแผน โรงเรียนจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมอยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ งบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์ โรงเรียนมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา จุดหมายการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนการสอน ผู้เรียนและสภาพแวดล้อม และการประเมินผล โรงเรียนได้นำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนา ฉะนั้นการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือ สามัญของโรงเรียนนั้นโรงเรียนจะดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือที่บูรณาการร่วมกับการเรียน การสอนที่มีกระบวนการดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักสูตรและบริบทของโรงเรียนให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมลูกเสือ และเป็นไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับปัญหาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ที่พบในแต่ละด้านได้มีแนวทางพัฒนา การบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญ ด้านการวางแผน มีแนวทางในการพัฒนา คือ ผู้บริหาร คณะกรรมการ และ ครูผู้สอนร่วมกันประชุมระดมความคิดเห็น นำข้อมูลและรายงานผลการ ปฏิบัติกิจกรรมลูกเสือของปีที่ผ่านมา การประเมิน และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้ตรง ตามวัตถุประสงค์ของโครงการตามหลักสูตร มีการกำหนดนโยบาย การวางแผนการบริหาร กิจกรรมลูกเสือและการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับหลักสูตรลูกเสือสามัญ คำนึงถึง หลักการ วัตถุประสงค์ และวิธีการเรียนรู้ของลูกเสือตามพันธกิจหลัก ของการลูกเสือ ตามนโยบายขององค์การลูกเสือโลก รวมถึงมีการวางแผนกิจกรรมที่ใช้ในการดำเนินการ ระบุวัสดุ อุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยีที่ร่วมใช้บูรณาการในการเรียนการสอนให้ชัดเจนเพื่อให้ ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีระพงษ์ สมเขาใหญ่ (2563, น. 406) ที่กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือมีการกำหนดแผนกิจกรรม วิเคราะห์ หลักสูตร นำมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนมีแนวทางการจัดกิจกรรม ลูกเสือ โดยยึดหลักสูตรและกำหนดแผนกิจกรรม แบ่งการจัดกิจกรรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ด้านการจัดการองค์กร มีแนวทางในการพัฒนา คือ ผู้บริหารและครูควรร่วมกัน กำหนดการจัดกิจกรรมลูกเสือที่ต้องพิจารณาและคำนึงถึงให้สอดคล้องโครงสร้างองค์กร งบประมาณ จำนวนบุคลากร จัดบุคลากรให้รับผิดชอบและการบริหารกิจกรรมลูกเสือหลักสูตร ลูกเสือสามัญ และกำหนดลักษณะการทำงาน จัดระเบียบการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง สามารถจัดเป็นแผนงานระยะสั้นหรือระยะยาว หรือจัดทำเป็นคู่มือการจัดการกิจกรรม ลูกเสือสามัญ โรงเรียนต้องจัดโครงสร้างหลักสูตรลูกเสือให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ในสังคมปัจจุบัน กิจกรรมลูกเสือต้องมีการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ซึ่งเป็นไปตาม แนวคิดของ ศุภฤกษ์ ศิริโชค (2561, น. 34 - 35) ที่กล่าวว่า การจัดคนให้ทำงานตามความรู้ ความสามารถ กำหนดอำนาจหน้าที่การปฏิบัติที่เหมาะสม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีระพงษ์ สมเขาใหญ่ (2563, น. 406) ที่กล่าวว่า เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียน สถานศึกษา จัดทำเป็นคำสั่ง มอบหมายงานและความรับผิดชอบให้กับบุคลากร มีการกำหนดให้ครูผู้สอน จัดทำแผนการสอนตามหลักสูตร โดยยึดหลักสูตรและกำหนดแผนกิจกรรม แบ่งการจัดการกิจกรรม ภาควิชาและภาคปฏิบัติ

ด้านการจัดบุคลากร มีแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทุกคนมีคุณวุฒิ ทางลูกเสือ พัฒนาตนเองเพิ่มทักษะหรือประสบการณ์ทางด้านลูกเสือ เพิ่มคุณวุฒิทางลูกเสือ มีงบประมาณสนับสนุนแผนจัดทำโครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านลูกเสือ ส่งเสริมให้ครูผู้สอน มีส่วนร่วมในการบริหารการจัดการกิจกรรมทางลูกเสือ ร่วมวางแผน ตัดสินใจการดำเนินงาน สร้างบทบาทและความรับผิดชอบให้ครูผู้สอน และกำหนดครูผู้สอนลูกเสือสามัญให้สอดคล้อง ตรงตามประเภทและตามลำดับขั้นของลูกเสือสามัญ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของสำนักการลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียน (2550, น. 9) ที่กล่าวว่า การแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ แต่ละประเภท ต้องได้รับการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือสำรองขั้นความรู้เบื้องต้น ได้รับการ แต่งตั้งตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องลูกเสือ มีทักษะด้าน มนุษย์สัมพันธ์ ด้านการวางแผน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีระพงษ์ สมเขาใหญ่ (2563, น. 406) ที่กล่าวว่าบุคลากรเข้ารับการอบรมและศึกษาหลักสูตรอย่างละเอียด และนำความรู้ มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน

ด้านการอำนวยการ มีแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมการจัดการกิจกรรมลูกเสือที่มีความชัดเจน มีตามลำดับกระบวนการและขั้นตอนการบริหารกิจกรรมลูกเสือ คำนึงถึงข้อจำกัด ของสังคม และมีเป้าหมายในการดำเนินการ และปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีการประชุมเพื่อชี้แจง สร้างความเข้าใจในหลักสูตรลูกเสือให้กับครูผู้สอน รวมทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนควรร่วมกัน

วางแผนขับเคลื่อนกิจกรรมลูกเสือให้เป็นหน่วยในการปฏิบัติกิจกรรมของโรงเรียน สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมลูกเสือรวมทั้งจัดซื้อสื่อ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างเพียงพอ ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตร คู่มือลูกเสือ ให้บูรณาการกิจกรรมลูกเสือร่วมกับหลักสูตรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Koontz and O'Donnell (1946, p. 40 อ้างถึงใน จันทราณี สงวนนาม, 2553, น. 38 - 39) ที่กล่าวว่า การจัดการดำเนินงานหรือการสั่งการให้งานสำเร็จไปตามแผนที่วางไว้โดยอาศัยบุคคลในองค์กรเป็น ผู้ช่วยดำเนินงานตามระบบที่ได้จัดองค์การเอาไว้ ในการบริหารกิจการลูกเสือการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการที่ให้มีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ การดำเนินงานในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามหลักสูตร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัสชญำ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2562, น. 290) ที่กล่าวว่า ควรอำนวยความสะดวกจัดห้องสื่อและวัสดุ อุปกรณ์การสอนกิจกรรมลูกเสือให้เป็นระบบเพื่อความสะดวกในกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านการควบคุม มีแนวทางการพัฒนา คือ มีการประชุมโครงการ กำหนดและวางแผนการโดยกำหนดวันเวลาการนิเทศ กำหนดคณะกรรมการรับผิดชอบสำหรับการนิเทศ ติดตามข้อมูลเพื่อรวบรวมและประเมินสถานการณ์การดำเนินกิจกรรมลูกเสือให้ตรงตามนโยบายของสถานศึกษาการนิเทศและติดตามต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอนต้องจัดเตรียมความพร้อมในการรายงานผลการดำเนินกิจกรรมเรื่องสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยีงบประมาณ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานต่อคณะกรรมการ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการนำไปพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้นในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ ศุภฤกษ์ ศิโรตศ (2561, น. 34 - 35) ที่กล่าวว่า การติดตามการดำเนินงานเสนอรายงานให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบต่าง ๆ ทราบ ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชานั้นถือว่าเป็นหลักฐาน มีการวิจัย การประเมินผล มีการตรวจสอบเป็นระยะ เพื่อปรับปรุงในอนาคต สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัสชญำ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2562, น. 290) ที่กล่าวว่า ควรมีการจัดให้มีระบบกำกับ ติดตาม เผยแพร่วิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนากิจกรรมลูกเสือในปีการศึกษาต่อไป

กล่าวโดยสรุป ในการอภิปรายผลการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการ และครูผู้สอน ควรร่วมมือกันจัดการวางแผนงานให้เป็นไปตามหลักสูตร นำข้อมูลของปีที่ผ่านมา มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนากิจกรรมให้เหมาะสม จัดครูผู้สอนที่มีความรู้ในสูตรลูกเสือสามัญมาดูแลรับผิดชอบในการ

จัดกิจกรรม สนับสนุนให้ครูผู้สอนทุกคนมีคุณสมบัติทางลูกเสือ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมและ
อำนาจการจัดห้องสื่อและวัสดุ อุปกรณ์ให้พร้อมต่อการเรียนการสอน และมีการนิเทศ ติดตาม
การดำเนินกิจกรรมลูกเสืออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการบูรณาการการเรียนการสอนกิจกรรม
ลูกเสือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการพัฒนาเชิงนโยบาย

1.1 ควรส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมลูกเสือ รวมทั้ง
จัดซื้อสื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างเพียงพอ และควรส่งเสริมพัฒนา
หลักสูตรคู่มือลูกเสือให้มีการบูรณาการการจัดกิจกรรมลูกเสือ ตามโครงสร้างขององค์กรร่วมกับ
หลักสูตรที่ใช้ในการศึกษา

1.2 ควรกำหนดและวางแผนในการกำหนดวันเวลา การนิเทศติดตาม การดำเนิน
กิจกรรมลูกเสืออย่างชัดเจน ให้ผู้บริหารสถานศึกษานำมาปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมในการ
นิเทศ ติดตามการจัดกิจกรรมลูกเสืออย่างต่อเนื่อง รวมถึงติดตามข้อมูลเพื่อรวบรวมและ
ประเมินสถานการณ์การดำเนินกิจกรรมลูกเสือให้ตรงตามนโยบายของสถานศึกษา และครูผู้สอน
ควรจัดทำรายงานการดำเนินกิจกรรมลูกเสือเสนอต่อผู้บริหาร เพื่อให้ครูผู้สอนได้เตรียม
ความพร้อมในการรายงานผลการดำเนินกิจกรรม

2. ด้านการพัฒนาองค์กร

2.1 โรงเรียนสามารถนำผลการศึกษาไปพิจารณาปรับปรุงการวางแผน โดยการ
มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้อง ร่วมกันแสดงความคิดเห็น นำข้อมูลและรายงาน
ผลการปฏิบัติกิจกรรมลูกเสือในปีที่ผ่านมา การประเมิน ข้อเสนอแนะการดำเนินงาน มา
พิจารณาเพื่อร่วมปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมลูกเสือให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องตรง
ตามวัตถุประสงค์ของโครงการตามหลักสูตร ให้คำนึงถึงหลักการ วัตถุประสงค์ และวิธีการเรียนรู้
ของลูกเสือตามพันธกิจหลักของการลูกเสือ ให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มี
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นพลเมืองดีของสังคมและประเทศชาติ รวมถึงกำหนดกิจกรรมที่ใช้
ในการดำเนินการ รวมถึงระบุวัสดุอุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยีที่ร่วมใช้บูรณาการในการเรียน
การสอนให้ชัดเจนเพื่อให้ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติและการจัดสรรงบประมาณในโครงการ

2.2 โรงเรียนควรพิจารณาและคำนึงถึงโครงสร้างองค์กร จำนวนบุคลากร และหลักสูตรลูกเสือสามัญเพื่อการจัดการให้เหมาะสม กำหนดหน้าที่กลุ่มงานที่รับผิดชอบ วัตถุประสงค์การเรียนรู้และสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนลูกเสือ โดยผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบนำนโยบายมากำหนดเป็นแผนปฏิบัติงานภายในโรงเรียน ซึ่งสามารถจัดเป็นแผนงานระยะสั้นหรือระยะยาว เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือสามัญ เช่น จัดทำเป็นคู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญเพื่อให้เกิดการปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน

3. ด้านการพัฒนาบุคลากร

3.1 ควรมีการสนับสนุนงบประมาณในการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรทางด้านลูกเสือ และควรดำเนินการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีคุณสมบัติทางลูกเสือทุกคน ให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเอง เพิ่มคุณสมบัติทางลูกเสือ เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางลูกเสือ และทักษะหรือประสบการณ์ทางด้านลูกเสือ ส่งผลทำให้สามารถพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถและทางทักษะกระบวนการทางลูกเสือ สามารถจัดกิจกรรมลูกเสือได้อย่างถูกต้องตามระเบียบการปฏิบัติ เพื่อให้ได้ครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาเป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญ เพื่อส่งเสริมให้ครูมีความรู้ทางด้านลูกเสือมากยิ่งขึ้น

3.2 ควรจัดการประชุมเพื่อชี้แจง ขยายผลสร้างความเข้าใจด้านหลักสูตรลูกเสือให้กับคณะครูผู้สอนลูกเสือในแต่ละระดับ ให้มีความเข้าใจตรงกันเกิดการพัฒนากิจกรรมลูกเสือตามหลักสูตรเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมลูกเสือตามควรความชัดเจน เป็นการดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา คำนึงถึงข้อจำกัดของสังคม มีเป้าหมายในการดำเนินการและปฏิบัติอย่างต่อเนื่องตามแนวทางที่กำหนด ให้สอดคล้องกับบริบทหรือโครงสร้างของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

2. ควรมีการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

3. ควรมีการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการบริหารงานกิจการลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

4. ควรมีการวิจัยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างของลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 เพื่อให้ทราบสภาพและปัญหาในส่วนของความคิดเห็นของนักเรียน

5. ควรมีการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการบริหารงานกิจการลูกเสือสามัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานกิจการลูกเสือสามัญของประเทศไทยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2553). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: บุ๊คพอยท์.
- ภัสชญา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจกรรมลูกเสือของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น**. 16(2), น. 290 - 298.
- ธีระพงษ์ สมเข้ใหญ่. (2563). การบริหารกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียน ในศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 9 พุทธสิลาบางชัน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. **วารสาร มจร**. อุบลปริทรรศน์. 5(2), น. 406.
- วันใหม่ สืบชนะ. (2561). การบริหารงานลูกเสือสามัญในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 สุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ศุภฤกษ์ ศิโรทศ. (2561). แนวทางการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1. (2563). **นโยบายและจุดเน้นเพื่อการ ขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสู่การปฏิบัติปีการศึกษา 2563**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1.
- สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ. (2551). **พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2551 (เอกสารเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ.
- สำนักงานลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจกรรมนักเรียน. (2550). **เอกสารประกอบการนิเทศติดตาม และ ประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานลูกเสือยุวกาชาด และ กิจกรรมนักเรียน.
- อดิศักดิ์ โพธารามิก. (2548). **กรอบแนวคิดในการฟื้นฟูกิจกรรมลูกเสือไทยการลูกเสือไทย พัฒนาการ ในยุค 2546 - 2548**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). **Determining sample size for research activities**. Educational and Psychological Measurement. 30(3), pp. 607 - 610.

Dhomburi
Rajabhat University

การพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

นิรนาท จุลเนียม^{1*}
ธัญนันท์ ฉัตรธรรมาโชติ²
บุญดี รุ่งเรืองมณีรัตน์²

¹หมวดวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

²สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

*อีเมล: neranart.ch@dru.ac.th

วันที่รับบทความ: 8 พฤศจิกายน 2566 • วันที่แก้ไขบทความ: 6 ธันวาคม 2566 • วันที่ตอบรับบทความ: 26 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และ 2) ศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ดังนี้ (1) เปรียบเทียบความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ (2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ที่มีต่อกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน และ 3) รับรองกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน 1 ห้องเรียน 27 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ 2) ศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ 3) เอกสารประกอบการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และบทเรียนแบบผสมผสาน และ 4) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบความฉลาดรู้ด้านการอ่าน แบบบันทึกการอ่านแบบสะท้อนคิด แบบวัดความผูกพันกับการอ่าน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ และทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ร่วมกับการวิเคราะห์เนื้อหา ผลจากการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์พบว่า

กิจกรรมเสริมการเรียนรู้มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) ผลการเรียนรู้ 3) โครงสร้างเนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนการสอนแบบผสมผสาน 5) สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้และ 6) การประเมินผล ซึ่งกิจกรรมเสริมการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความฉลาดรู้ด้านการอ่านหลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการรับรองกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 คน ให้การรับรองว่ากิจกรรมเสริมการเรียนรู้สามารถนำไปใช้พัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ได้

คำสำคัญ: กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

Development of Supplementary Learning Activities to Promote Reading Literacy for Faculty of Education Students

Neranart Chulniam^{1*}
Thanyanun Chatteerachote²
Boondee Rungruangmaneerat²

¹Teaching Profession Category, Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University

²English Language Program, Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University

*E-mail: neranart.ch@dru.ac.th

Received: 8 November 2023 • Revised: 6 December 2023 • Accepted: 26 December 2023

Abstract

This study aims to: 1) develop supplementary learning activities to promote reading literacy for faculty of education students, and 2) evaluate the effectiveness of these activities in promoting reading literacy. Specifically, the study seeks to (1) compare the reading literacy of faculty of education students before and after using the supplementary learning activities, (2) examine faculty of education students' opinions on these activities, and (3) validate the activities for promoting reading literacy of faculty of education students. This study employs a research and development approach with a sample of 27 first-year undergraduate students majoring in Thai language program from the Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University, during the first semester of the 2023 academic year. The sample was selected by cluster random sampling. The research tools include: 1) a set of supplementary learning activities, 2) an evaluation of the effectiveness of these activities, 3) supporting documents such as lesson plans and blended learning materials, and 4) tools for assessing effectiveness of the supplementary learning activities, including a reading literacy test, reflective reading logs, a reading engagement scale, and a student opinion questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation (S.D.), percentage, dependent t-tests, and content analysis. The results show that the supplementary learning activities have

six components: 1) principles, 2) learning outcomes, 3) content structure, 4) blended learning activities, 5) technology and learning resources, and 6) assessment, with high-quality ratings. The effectiveness study revealed that faculty of education students' reading literacy after using the activities was significantly higher than before, at the 0.05 level. Additionally, faculty of education students' overall opinions on the activities were very high. Validation by seven experts confirmed that the activities are effective in promoting reading literacy for faculty of education students.

Keywords: supplementary learning activities; reading literacy; faculty of education students

ในศตวรรษที่ 21 โลกต้องเผชิญกับสถานการณ์ความท้าทายต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาที่ผูกโยง เป็นโจทย์สำคัญของการพัฒนาการศึกษา และการแก้วิกฤติปัญหาการเรียนรู้สมัยใหม่นานาประการ ขณะที่ทุกภาคส่วนดำเนินการไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ นอกจากการรับมือกับความพลิกผันด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (disruptive technology) สภาพสังคมวัฒนธรรมที่ซับซ้อนและคาดการณ์ยากขึ้น ระบบการศึกษาทั่วโลกยังต้องเผชิญและฟันฝ่าวิกฤติอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบให้กระบวนการต่าง ๆ ชะงักและช้าลง ทั้งยังสะท้อนให้เห็นช่องว่างของความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่กว้างขึ้นอีกหลายเท่า ตรงข้ามกับช่องทางและโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียนจำนวนมากที่ไม่สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้เต็มประสิทธิภาพกลับยิ่งแคบลง นอกจากทุกภาคส่วนต่างต้องร่วมด้วยช่วยกันแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอนให้สามารถบริหารจัดการเพื่อรองรับปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์อย่างเหมาะสมด้วยกระบวนการทัศน์ใหม่ วิถีวิทยาใหม่หรือนวัตกรรมใหม่รูปแบบต่าง ๆ แล้ว ความท้าทายของ “การสร้างการเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง” ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล กลุ่มเรียน ชั้นเรียน โรงเรียน ชุมชน สังคม ไปจนถึงประเทศชาติ นับเป็นประเด็นสำคัญของการจัดการศึกษาในการสร้างเสริมคนยุคใหม่ให้มี “ความฉลาดรู้ (literacy)” มีทักษะในศตวรรษที่ 21 มีคุณลักษณะและสมรรถนะเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน และอนาคตให้อยู่รอดและปลอดภัย (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2563; United Nations, 2020, p. 9)

คำว่า “ความฉลาดรู้” ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Literacy มีความหมายครอบคลุมคำว่า การรู้หนังสือ การอ่านออกเขียนได้ความสามารถในการอ่านและการเขียนในปัจจุบัน นิยามความหมายของคำว่า “ความฉลาดรู้” ขยายวงความหมายเป็น “ความรอบรู้” ในศาสตร์หรือในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลึกซึ้ง ประกอบด้วย ความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) เจตคติ (attitude) และคุณลักษณะ (attribute) รวมกันเป็น “สมรรถนะ” (competency) ที่เน้นการปฏิบัติบนฐานความรู้ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถพัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ มีความคิดและจิตสำนึกที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ เพื่อประโยชน์และคุณค่าต่อตนเอง สังคมในปัจจุบัน และอนาคตที่ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วม (สมน อมรวิวัฒน์, 2562, น. 12; ทิศนา ขัมมณี, 2562, น. 18 - 20; ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2563, น. 4 - 5; Montoya, 2018, pp. 2 - 5) โดยความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (reading literacy) เป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่ความฉลาดรู้ด้านอื่น ๆ เช่น ความฉลาดรู้เรื่องสังคมดิจิทัลและเทคโนโลยี ความฉลาดรู้เรื่องสังคมสมัยใหม่ ความฉลาดรู้เรื่องคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2562)

“ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (reading literacy)” ตามนิยามขององค์การเพื่อความร่วมมือ และการพัฒนาเศรษฐกิจ (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) ซึ่งดำเนินการทดสอบความสามารถของนักเรียนที่ระดับอายุ 15 ปี จาก 79 ประเทศ ในโครงการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (Program for International Student Assessment) หรือ PISA โดยมุ่งการประเมินสมรรถนะการใช้ความรู้ และทักษะการแก้ปัญหาจริงใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ (mathematical literacy) 2) ความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ (scientific literacy) และ 3) ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (reading literacy) ซึ่งได้กำหนดนิยามความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (reading literacy) ไว้ว่า คือ ความสามารถของบุคคลใน การทำความเข้าใจ (understanding) ใช้ (using) ประเมิน (evaluating) สะท้อนคิด (reflecting) และมีส่วนร่วมกับตัวบท (engaging) โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาความรู้และศักยภาพของตนเอง และสามารถมีส่วนร่วมกับสังคม (OECD, 2019)

การจัดระบบระดับทางสังคมวัฒนธรรม (Greenberg & Baron, 1986; Oxenham, 2017) ความท้าทายที่น่าสนใจให้แก่ปัญหาเหล่านี้ครอบคลุมประเด็นตั้งแต่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการอ่าน นวัตกรรม การอ่านในชั้นเรียน และการเรียนรู้การใช้กลยุทธ์การอ่าน ตลอดจนแรงจูงใจในการอ่านของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระดับอุดมศึกษา ความฉลาดรู้ด้านการอ่านเป็นสมรรถนะทางวิชาการที่สำคัญสมรรถนะหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในการศึกษาเรียนรู้ วิจัยและพัฒนา และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของ การใช้ชีวิตประจำวันและสังคม (OECD, 2019) สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ การเตรียมความพร้อมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนประจำการ ส่งเสริม การพัฒนาครูประจำการและนอกประจำการให้มีความรู้และมีสมรรถนะทางวิชาชีพ ให้ตอบสนองข้อเสนอแนะเพื่อบรรลุเป้าหมายในการปฏิรูปการศึกษา โดยการปรับเปลี่ยนไปสู่ หลักสูตรฐานสมรรถนะ (competency based curriculum) ผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ตลอดจนมีการใช้เทคโนโลยี ที่เหมาะสมเพื่อการจัดการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น การสร้างพื้นที่การเรียนรู้ใหม่ การจัดการเรียนการสอนแบบ ผสมผสาน การติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เป็นต้น

จากการสังเกตสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านใน

ยุคดิจิทัลที่แน่ชัด มีวิธีการอ่านและใช้กลยุทธ์การอ่านไม่คล่องแคล่วเท่าที่ควร มีความสามารถในการใช้ประโยชน์จากการอ่านน้อย ขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งนับเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการคิดและการสื่อสารของนักศึกษา ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งการศึกษาเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ และการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพครูในสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ต้องสามารถออกแบบ และจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านและเสริมสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่านให้กับผู้เรียนระดับต่าง ๆ การพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และความจำเป็นในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงพลิกผันได้ตลอดเวลา นั้น จึงเป็นการส่งเสริมและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ และแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด ทันท่วงที ด้วยการขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ความสามารถและสมรรถนะของนักศึกษาครูให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้สร้างแบบวัดความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

ด้วยเหตุนี้กิจกรรมการส่งเสริมการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์จะช่วยส่งเสริมรูปแบบของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้และกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับยุคสมัยใหม่ด้วยเล็งเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมวางรากฐานสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในยุคดิจิทัลให้เข้มแข็ง ผลการศึกษาจะทำให้ได้กรอบแนวคิดและแนวทางในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมการจัดการเรียนรู้และกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการนำไปใช้เสริมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ปัจจุบัน สอดคล้องตามผลลัพธ์ การพัฒนานักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และแนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านให้แก่ผู้เรียนในระดับการศึกษาอื่น ๆ ผ่านกระบวนการใหม่ในการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ตลอดจนการดำรงตนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ได้แก่

2.1 เปรียบเทียบความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

2.2 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีต่อกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

3. เพื่อรับรองกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย

ความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์หลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นรูปแบบของ การวิจัยและพัฒนา (R&D) การพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่เรียนในภาคการศึกษาที่ 1/2566 โดยชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 ห้อง ห้องเรียน 27 คน ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย 2 ห้อง สาขาวิชาสังคมศึกษา 1 ห้อง สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 1 ห้อง จำนวนรวมทั้งสิ้น 108 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 1 ห้องเรียน จำนวน 27 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยใช้กลุ่มห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ได้แก่ ข้อความจากสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อความประเภทงานเขียนที่หลากหลาย

2.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

2.2.1 ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ประกอบด้วย ความสามารถในการรู้การอ่าน เพื่อความเข้าใจเนื้อหาสาระ (content literacy) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (critical reading) และความสามารถในการใช้ประโยชน์และผูกพันกับการอ่าน (utilization and engagement)

2.2.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีต่อกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือ บทอ่านที่ใช้ตามกรอบการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่านตามแนว PISA ได้แก่ ข้อความจากสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อความมีรูปแบบและประเภทงานเขียนที่หลากหลาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่าน และบทอ่านที่ปรากฏในสาระการเรียนรู้ตามมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพครูที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาในการวิจัยและทดลองใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง ทุกวันจันทร์ช่วงเช้า ซึ่งดำเนินการวิจัยและการทดลองใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียน (in-class) ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผ่านแพลตฟอร์มและช่องทางการสื่อสารตามที่กำหนดร่วมกัน

การพัฒนากิจกรรมเสริมการจัดการเรียนรู้

แนวคิดการออกแบบ: เน้นประสบการณ์ผู้เรียน (experience centered design) ตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมสมรรถนะ Taba (1962), Johnstone and Soares (2014), Ornstein and Hunkins (2018), ไพฑูรย์สินลาร์ตัน (2561) และชนสิทธิ์สิทธิ์สูงเนิน (2564)

แนวคิดความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

ผลลัพธ์การเรียนรู้และการพัฒนาตามแนวทางการวัดและประเมินผล PISA (2562), O-NET (2561) และ สสวท (2564)

กิจกรรมเสริมการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. โครงสร้างเนื้อหา ได้แก่ 3 หน่วยการเรียนรู้

- 1.1 การอ่านเพื่อการเรียนรู้สาระวิชา
- 1.2 การอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 1.3 การอ่านเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน ได้แก่

- 2.1 กระตุ้นการอ่าน ปลุกจิตสำนึก
- 2.2 ใช้กลยุทธ์ วิธีการอ่าน
- 2.3 บูรณาการแบบมีส่วนร่วม
- 2.4 ฝึกสร้างข้อสรุปอย่างมีเหตุผล
- 2.5 จัดการความคิด ประเมินสะท้อนผล
- 2.6 ถ่ายโอนสู่การอ่านที่หลากหลาย
- 2.7 การอ่านโดยใช้ประโยชน์

ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน
ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์ ที่มีต่อกิจกรรมเสริม
การเรียนรู้ด้านการอ่าน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วย การวิจัยและพัฒนา 1) แบบวิเคราะห์เอกสาร (document analysis form) 2) แบบสอบถาม (questionnaire) 3) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) และ 4) ประเด็นการสนทนากลุ่ม (focus group)

ผู้วิจัยนำแบบวัดความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่ได้จากการดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 ไปตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

5.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และข้อสอบ จำนวน 5 คน โดยแบ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาจำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลจำนวน 2 คน จากนั้นหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index: IOC) โดยข้อสอบที่ใช้ได้ควรมีค่า IOC มากกว่า 0.50 จากนั้นตัดทิ้งในกรณีที่ค่า IOC ไม่ผ่านเกณฑ์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น. 249)

5.2 นำไปทดลองใช้ (try out) ครั้งที่ 1 จำนวน 10 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพ ดังนี้

5.2.1 ผู้วิจัยนำข้อสอบแบบเขียนตอบ จำนวน 20 ชุด ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน และผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจให้คะแนนโดยพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้น จากนั้นนำผลการตรวจให้คะแนนมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ประเมิน (Rater agreement index: RAI)

5.2.2 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) โดยคำนวณจากสัดส่วนระหว่างผู้ที่ตอบข้อสอบถูกในแต่ละข้อจากผู้เข้าสอบทั้งหมดสำหรับข้อสอบแบบเลือกตอบ (ล้วน สายยศ, 2543, น. 196) ส่วนข้อสอบแบบเขียนตอบคำนวณจากสูตรของ Whitney and Sabers (1970) โดยแบ่งกลุ่มผู้สอบเป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน โดยใช้เทคนิค 25% ของนักศึกษาทั้งหมด

5.2.3 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก สำหรับข้อสอบแบบเลือกตอบ คำนวณจากสูตรแบบง่ายโดยใช้เทคนิค 27% ในการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ส่วนข้อสอบแบบเขียนตอบคำนวณจากสูตรของ Whitney and Sabers (1970) แบ่งกลุ่มผู้สอบเป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนโดยใช้ เทคนิค 25% ของนักเรียนทั้งหมด จากนั้นดำเนินการปรับแก้ไขหรือตัดข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ออก

5.3 นำข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน กำหนดคะแนนจุดตัด

5.4 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของโลเวทท์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น. 236 - 238) และคะแนนจุดตัดจากขั้นตอนที่ 3

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 ประเมินประสิทธิผลการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

6.1.1 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

6.1.2 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้อีกก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

6.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมเสริมเพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

6.1.4 สรุปและรายงานผลการประเมินการใช้กิจกรรมเสริมเพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

6.2. รับรองกิจกรรม โดยการสัมมนาอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (connoisseurship)

6.2.1 กำหนดวัน เวลา ประชุมสัมมนารับรองคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิจากนั้นประสานติดต่อเพื่อนัดหมายและชี้แจงวัตถุประสงค์

6.2.2 จัดประชุมสัมมนาเพื่อรับรองกิจกรรมเสริมเพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่าน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย โดยอิงความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ

6.2.3 สรุปผลการรับรองกิจกรรมเสริมเพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

6.2.4 ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จัดทำกิจกรรมเสริมเพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย ฉบับสมบูรณ์

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ผลการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ได้จากแบบทดสอบความฉลาดรู้ด้านการอ่าน แบบบันทึกการอ่านแบบสะท้อนคิด แบบวัดความผูกพันกับการอ่าน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนและรวบรวมข้อมูลคะแนน จากนั้นนำคะแนนทั้งหมดคำนวณค่าสถิติ ได้แก่ 1) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2) ค่าสถิติ t-test dependence

7.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร ได้แก่ แบบบันทึกการอ่าน แบบสะท้อนคิด คำตอบของคำถามแบบปลายเปิด และบันทึกผลการสอนหลังหน่วยการเรียนรู้ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ประกอบด้วย 1) การพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน 2) การออกแบบและพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้ 3) การอ่านเชิงรุก และ 4) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามกระบวนการในการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ (1) ขั้นศึกษาความจำเป็นความต้องการ (R1) (2) ขั้นการออกแบบและพัฒนา (D1) (3) ขั้นการทดลองใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ (R2) (4) ขั้นการประเมินและรับรองกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ (D2) ซึ่งมีความสอดคล้องและแนวทางการดำเนินการเป็นระบบตามขั้นตอนการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 กำหนดผลการเรียนรู้ ระบุความสามารถและระดับการปฏิบัติ ขั้นที่ 3 การออกแบบกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ขั้นที่ 4 การจัดระบบโครงสร้างเนื้อหา ขั้นที่ 5 การสร้างสรรค์การเรียนการสอนแบบผสมผสาน ขั้นที่ 6 ประเมินผลและรับรองกิจกรรมเสริมการเรียนรู้

1.2 ผลออกแบบและกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์โดยกำหนดองค์ประกอบของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ จำนวน

6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) ผลการเรียนรู้ 3) โครงสร้างเนื้อหา 4) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบผสมผสาน 5) สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ 6) การประเมินผล

สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า 1) ด้านความเหมาะสมขององค์ประกอบ หลักสูตรโดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.43) และ 2) ผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.35)

2. ผลการศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

2.1 ผลการทดลองใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์แบ่งเป็น 6 สัปดาห์ แต่ละสัปดาห์ใช้เวลา 4 ชั่วโมง โดยระยะเตรียมการก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ใช้เวลา 2 สัปดาห์ จำนวน 8 ชั่วโมง ส่วนระยะทดลองใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ใช้เวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 16 ชั่วโมง รวมจำนวนระยะเวลาการวิจัย 24 ชั่วโมง สำหรับหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านเพื่อการเรียนรู้สาระวิชา หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านเพื่อการมีส่วนร่วมทางสังคม แต่ละหน่วยการเรียนรู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ ผสมผสานตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านในรูปแบบทุกกิจกรรมสามารถส่งเสริมและพัฒนาองค์ประกอบความสามารถของความฉลาดรู้ด้านการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลทั้งนี้ บางกิจกรรมย่อยอาจมีการปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมด้านสื่อเทคโนโลยี เวลา และความต้องการของนักศึกษา ทั้งนี้ผลการศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย สรุปได้ดังนี้

2.2 ผลการศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ประกอบด้วยผลการเปรียบเทียบความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความฉลาดรู้ด้านการอ่านหลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตรที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริม

ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน	ก่อนการใช้กิจกรรมเสริม		หลังการใช้กิจกรรมเสริม		$(\bar{X})$	ร้อยละ
	$(\bar{X})$	S.D.	$(\bar{X})$	S.D.		
1. ความสามารถในการรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อหาสาระ (40)	17.34	5.12	34.66	1.56	17.32	43.30
2. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (30)	10.55	2.75	23.28	1.27	12.40	41.33
3. ความสามารถในการใช้ประโยชน์ และผูกพันกับการอ่าน (40)	13.25	3.50	35.03	3.71	21.78	54.45
คะแนนรวม 110 คะแนน	41.41	8.50	92.97	4.89	51.56	46.87

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยของคะแนนของความฉลาดรู้ด้านการอ่านหลังการใช้กิจกรรมเสริมสูงกว่าก่อนใช้กิจกรรมเสริมในภาพรวมเทียบกับคะแนนเต็ม 110 คิดเป็นร้อยละ 46.87 เมื่อพิจารณาแยกตามองค์ประกอบของความสามารถความฉลาดรู้ด้านการอ่านพบว่า ด้านความสามารถในการใช้ประโยชน์และผูกพันกับการอ่าน เพิ่มขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.45 รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการรู้การอ่าน เพื่อความเข้าใจเนื้อหาสาระ คิดเป็นร้อยละ 43.30 และด้านความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คิดเป็นร้อยละ 41.33 ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากแบบวัดความผูกพันกับการอ่าน โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ประเมินตนเองก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริม

2.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีต่อกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ เพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่านในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.55)

3. ผลการรับรองกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

ผลการรับรองกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 คน ให้ความคิดเห็น “เห็นด้วย” ทุกประเด็น และรับรองว่ากิจกรรมเสริมการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ได้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการของนักศึกษา และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เสนอเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นจากหน่วยใหญ่ในการบริหารจัดการคือผู้บริหาร หน่วยนำการปฏิบัติคืออาจารย์ผู้สอน และหน่วยรับบริการคือผู้เรียน แสดงให้เห็นความต้องการที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนากระบวนการและกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ตามที่ OECD (2019) สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2562) และ Egger (2022) ได้เสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ส่วนผลการวิจัยการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ตามแนวทางหลักทั้ง 6 แนวทางนั้น แสดงให้เห็นความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และแนวทางการจัดการเรียนการสอนของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ฐานสมรรถนะสอดคล้องตามที่ Johnstone and Soares (2014) และ Chappell et al. (2020) ได้เสนอไว้ ซึ่งมีแนวคิดในการออกแบบและพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นสำคัญ ในลักษณะเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ซับซ้อนของกระบวนการเรียนรู้ สามารถพัฒนาและปรับให้เข้ากับความต้องการในแต่ละบริบทของผู้เรียน ครู และสังคม สอดคล้องตามที่

OECD (2019) และ Glatthorn et al. (2019) ได้ให้เหตุผลว่า ผู้เรียนต้องสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและสะท้อนถึงวิธีการเรียนรู้ เพื่อบรรลุสมรรถนะหลักควบคู่ไปกับแนวทางสะท้อนกระบวนการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วม และการปฏิบัติจริงในชีวิตจริง

2. ผลการออกแบบ พัฒนาและประเมินคุณภาพกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

2.1 ผลการออกแบบและพัฒนา ตรวจสอบและประเมินคุณภาพกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์โดยภาพรวมพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริม และพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล เนื่องจากมีการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้ที่เป็นระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นหลักในการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ให้มีความสำคัญกับการดำเนินการวางแผนจัดระบบองค์ประกอบอย่างละเอียด เพื่อให้สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ใหม่ตามเป้าหมายการปฏิรูปจัดการศึกษายุคดิจิทัลในมิติการพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านให้กับผู้เรียนอย่างแท้จริง สอดคล้องดังที่ Ornstein and Hunkins (2018) และกาญจนา คุณารักษ์ (2562) ได้เสนอว่า กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ในปัจจุบันพัฒนาตามยุคสมัยและบริบททางสังคมวัฒนธรรม แนวคิดใหม่จะเป็นตัวกำหนดเป้าหมายใหม่ จุดเน้นของการจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ ทำให้บทบาทผู้เรียนผู้สอนแตกต่างกันไปจากเดิม และแตกต่างกันออกไปตามบริบทการเรียนรู้

2.2 ผลการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีองค์ประกอบสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์บริบทรอบด้าน และสังเคราะห์องค์ความรู้ที่สัมพันธ์กัน เพื่อนำมาพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามแนวคิดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ คือ ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน นับเป็นการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริงและการอยู่ร่วมกันในสังคมยุคดิจิทัล ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2562) อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้สมรรถนะ คือ สมรรถนะหลัก (core competency) ซึ่งเป็นสมรรถนะข้ามสาระวิชา สามารถพัฒนาให้เกิดกับผู้เรียนในสาระการเรียนรู้อย่างหลากหลาย (content free) และสมรรถนะเฉพาะ (specific competency) ซึ่งมีความสำคัญจำเป็นต่อการเรียนรู้ในสาระวิชา หรือเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้สาระวิชา

จากการพิจารณาความสอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน เชื่อมโยงบูรณาการ การเรียนการสอนในลักษณะเน้นประสบการณ์เสริมสร้างความรอบรู้ชำนาญ และทักษะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน สอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบการผลิตครู ผลการวิจัย ของ อภิภา ปรัชญพฤทธิ์ (2560) ที่เสนอว่า การผลิตครูต้องบูรณาการหลายมิติ ตั้งแต่ปรัชญา แนวคิดเชิงสร้างสรรค์ การเรียนการสอนตามแนวทางของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.3 ผลการวิจัยการประเมินคุณภาพของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้พบว่า มีความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ และมีความสอดคล้องกันโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุดนั้น จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบที่ 1 หลักการของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมสอดคล้อง ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน เป็นกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ที่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในและภายนอกได้อย่างชัดเจน ประกอบกับพัฒนาตามกระบวนการ ที่ตรวจสอบ ทวนซ้ำ มีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาเป็นวงรอบ สอดคล้องดังที่ Johnstone and Soares (2014) Ornstein and Hunkins (2018) และกาญจนา คุณารักษ์ (2562) ได้เสนอไว้ว่า การพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้ต้องมีการกำหนดเป้าหมาย จุดมุ่งหมาย และ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ การออกแบบและจัดระบบความรู้และประสบการณ์ ก่อนนำกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ไปจัดการสอนจริง และการประเมินผลกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ทั้งผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และการตรวจสอบกระบวนการเพื่อปรับปรุงแก้ไข พัฒนาเป็นวงจร ตามลำดับขั้นตอน ทำให้การพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้มีคุณภาพ นำไปสู่การใช้จริงอย่าง ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. ผลการวิจัยการศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความ ฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

3.1 ผลการทดลองใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์โดยมีระยะเวลาทดลองใช้หลักสูตร 4 สัปดาห์ รวมจำนวน 16 ชั่วโมง ทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างเนื้อหาในการสอน การอ่านนั้น จำเป็นจะต้องเตรียมความพร้อมและบริหารจัดการทรัพยากรการเรียนรู้ สื่อ เทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ และเวลาให้เหมาะสม ความสามารถในการอ่าน การใช้กลยุทธ์และ ความคล่องแคล่วมากขึ้นแล้ว ยังเป็นการประเมินผลขณะเรียนรู้เพื่อช่วยผู้เรียนให้มีความก้าวหน้า

ทางการเรียนรู้ในการประเมินเป็นระยะที่ชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้ในระดับที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อแรงจูงใจภายในของผู้เรียน การรับรู้ความสามารถ การมีอัตมโนทัศน์เชิงบวก และความพยายามที่เพิ่มขึ้นเพื่อท้าทายอุปสรรค โดยผู้เรียนและผู้สอนร่วมมือช่วยหาวิธีการแก้ปัญหาให้ประสบผลบรรลุเป้าหมายการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาทิพย์ สรรวงสุวรรณ (2560) พัฒนาตัวแบบพระคัมภีร์ความรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม ได้แก่ ความหลากหลายในการอ่าน ทักษะคิดในการอ่าน การรู้เนื้อการอ่าน ส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ อย่างไรก็ตามเมื่อเป็นการอ่านเพื่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยครั้งนี้ยังชี้ให้เห็นว่า ทรัพยากรทางการศึกษา (educational resource) กิจกรรมการอ่าน (reading attitude) และเวลาที่ใช้ในการอ่าน (reading time) นับเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กับความฉลาดรู้ด้านการอ่านมาก

3.2 ผลการทดลองใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ตามโครงสร้างเนื้อหา ซึ่งแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานในลักษณะต่อเนื่องกัน รูปแบบการจัดกิจกรรมแต่ละหน่วยเพื่อพัฒนากระบวนการทางปัญญาอยู่ที่ป็นองค์ประกอบความสามารถในการปฏิบัติของความฉลาดรู้ด้านการอ่าน พบว่า ผลการทดลองใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้

3.2.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านเพื่อการเรียนรู้สาระวิชา จะใช้การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นหลัก (analytical reading) โดยนักศึกษามีวิธีการอ่านเชิงรุกที่ดี และทักษะการคิดขั้นสูง (higher-order thinking) มากขึ้น สามารถใช้กลยุทธ์การอ่านที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ในการตอบคำถาม “อะไร” (what) ซึ่งตัวบทอ่านมีรูปแบบและประเภทของข้อความ (text type) แบบบรรยาย แต่ความเข้าใจ (understanding) ก็เป็นเพียงพื้นฐานที่ดีในการอ่าน การใช้วิธีการอ่านและกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้อ่านอย่างละเอียดลึกซึ้งมากขึ้น ทำความเข้าใจข้อความ ดีความ แยกแยะ จัดระบบข้อมูลรวมทั้งประมวลผลอย่างคล่องแคล่วรวดเร็ว จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการเรียนรู้สาระวิชาต่าง ๆ ของผู้เรียนทุกสาระวิชา สอดคล้องตามที่ OECD (2019) ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า การพัฒนาการอ่านเพื่อการเรียนรู้สาระวิชาสามารถประเมินความสนใจและความพยายามในการอ่าน การเรียนรู้การถอดรหัส การจดจำคำ ความเข้าใจประโยคพื้นฐาน แยกวิเคราะห์ ได้ถึงการทำงานเพื่อความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น การอ่านระดับพื้นฐานดังกล่าวนี้ เป็นความคล่องแคล่วในการอ่านที่ช่วยให้สามารถตรวจสอบกระบวนการเชิงกลยุทธ์และอัตราการอ่านว่ามีมากน้อยเพียงใด เมื่อผู้เรียนต้องอ่านข้อความที่ซับซ้อนและปริมาณที่มากขึ้น และเป็นกระบวนการอ่านที่สำคัญก่อนไปสู่ระดับของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3.2.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการอ่านอิสระที่นักศึกษาได้ฝึกฝนการปฏิบัติจริงเป็นรายบุคคล ได้รับรู้ถึงความสามารถของตนเอง ในการอ่านที่สะท้อนให้เห็นถึงจุดเด่นจุดด้อย วิธีเพิ่มพูนประสบการณ์ ฝึกความชำนาญ ในการอ่าน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีแนวทางการอ่านของตนเอง มีความผูกพันกับการอ่านมากขึ้น นักศึกษาสามารถปฏิบัติการอ่าน ปฏิบัติการใช้กลยุทธ์ การทำความเข้าใจ ความรู้ใหม่และความรู้เสริมที่ได้รับ ผ่านระบบปฏิบัติการและช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ ของ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ในการชี้แนะกำหนดเป้าหมายการอ่าน การใช้เวลาอ่านอิสระ แนะนำ ภาระงานของนักศึกษาผ่านเทคโนโลยีหรือสื่อสังคมโดยอาจเป็นกลุ่มย่อยหรือรายบุคคลหรือ พร้อมกันได้ สอดคล้องตามที่ Corrigan (2014) เสนอไว้ว่า การให้ผู้เรียนพิจารณาการอ่าน ผลการฝึกปฏิบัติการอ่านของตนเองทำให้ผู้เรียนมีการเตรียมการในการอ่าน มีวิธีการอ่านมากขึ้น เมื่อผู้เรียนประเมินผลการอ่านของตนเอง และคิดว่าจะปฏิบัติการอ่านอย่างต่อเนื่องได้อย่างไร เขียนสะท้อนผลการอ่านและสะท้อนคิดอย่างละเอียด ผู้เรียนจะสามารถบูรณาการการฝึกปฏิบัติการอ่าน โดยใช้วิธีการและกลยุทธ์แบบผสมผสาน ซึ่งการอ่านเพื่อการเรียนรู้จะต้องใช้เวลาให้เกิดพัฒนาการอ่านอย่างต่อเนื่อง

3.3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านเพื่อการมีส่วนร่วมทางสังคม จะเน้น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (critical reading) ซึ่งนักศึกษสามารถอ่านอย่างละเอียดมากขึ้น สามารถผสมผสานวิธีการสามารถประมวลผลและนำเสนอผลการอ่าน มีส่วนร่วมในการ ตรวจสอบและประเมินผลการอ่านได้ถูกต้องเหมาะสม ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ตัวบทอ่าน ต้องมีความเหมาะสม และใช้ได้ผลดีในการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยเฉพาะ แต่หากเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างท้าทายความคิด ความเชื่อหรือมโนทัศน์เดิมของผู้เรียน ต้องคำนึง ถึงความแตกต่างหลากหลายของผู้เรียนเป็นรายบุคคลด้วย ผู้สอนต้องเปิดใจยอมรับทุกความคิด เห็นและมีเทคนิควิธีการที่ช่วยให้สามารถทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น ไม่เกิดเป็น ความขัดแย้งกันหรืออคติระหว่างผู้เรียน ซึ่งอาจเกิดจากการไม่สามารถจัดการข้อขัดแย้งทาง ความรู้สึนึกคิดได้ สอดคล้องตามที่ Goatly and Hiradhar (2016) และ Wray and Wallace (2021) เสนอว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านตามจุดมุ่งหมายทั้ง ทางวิชาการ และการมีส่วนร่วมทางสังคม ที่ใช้ความรู้ความสามารถในการอ่านและการคิดขั้นสูง ที่เน้นการวิเคราะห์แยกแยะ เปรียบเทียบ พิจารณาข้อโต้แย้ง ตั้งสมมติฐาน ตรวจสอบ ประเมิน หลักฐานเชิงประจักษ์ ดีความและประเมินผล จากนั้นเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านและให้ข้อโต้แย้งหรือ ข้อสรุปอย่างมีหลักการและเหตุผลนำไปสู่การตัดสินใจหรือการให้คุณค่าจากการที่ผู้เรียนอธิบาย และตั้งคำถามที่นำไปสู่การสร้างความหมายใหม่ที่กว้างขึ้นและการมีส่วนร่วมกับตัวบทและสังคม

3.3 ผลการวิจัยการศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

3.3.1 ผลการวิจัยการเปรียบเทียบความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ซึ่งพบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความฉลาดรู้ด้านการอ่านหลังการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ โดยความสามารถในการใช้ประโยชน์และผูกพันกับการอ่านเพิ่มสูงขึ้นมากที่สุด จากการนำเสนอต้นแบบวิธีการอ่านและการใช้กลยุทธ์ที่ชัดเจนอย่างหลากหลาย สอดคล้องกับผลวิจัยของ ทักษิณี เศรษฐพงษ์ และคณะ (2562) วิจัยและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการอ่านจากต้นแบบเพื่อส่งเสริมความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการสอบแบบ PISA โดยมีหลักการ 4 ประการ คือ (1) การเรียนรู้จากต้นแบบ (2) การใช้กลวิธีการอ่าน (3) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ และ (4) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 290 คน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถ ในการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการสอบแบบ PISA ในภาพรวมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.2 ผลการวิจัยการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีต่อกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลมากที่สุด ส่วนนี้เนื่องจากข้อคำถามมีจำนวนน้อยกว่าด้านอื่น ๆ จึงได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยการพัฒนา กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ทำให้เห็นว่า องค์ประกอบสำคัญของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้พัฒนาการอ่าน ควรประกอบด้วย ทฤษฎี แนวคิดการจัดการเรียนการสอนและการวิเคราะห์ภาษาไทย โดยอาศัยหลักการทางภาษาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้จาก สถานการณ์จริง นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์หรือสายการสอนภาษา สามารถนำไปปรับใช้เป็น แนวคิดและแนวทางการพัฒนา กิจกรรมเสริม

การเรียนรู้ฐานสมรรถนะหรือกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน หรือความฉลาดรู้ด้านอื่น ๆ โดยประยุกต์ใช้กระบวนการ รูปแบบ องค์ประกอบที่สอดคล้องกับ ปัญหาการเรียนรู้หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน แต่ละระดับซึ่งควรศึกษาองค์ประกอบของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนนำกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ไปใช้ เช่น การสำรวจ ตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน เพื่อกำหนดผลการเรียนรู้ ระดับความสามารถในการปฏิบัติ เกณฑ์การประเมินผล ที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในกิจกรรมเสริมการเรียนรู้หลักที่ใช้เป็นแนวทางในการ จัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ เป็นต้น

2. ผลการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน จะเห็นได้ว่าการพัฒนา กิจกรรมเสริมการเรียนรู้และการเรียนการสอนเพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่าน จะต้องใช้ วิธีการ กลยุทธ์ หรือเทคนิคต่าง ๆ ซึ่งครูผู้สอนหรือวิทยากรของกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ จำเป็น ต้องมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล สามารถเลือก สรรหา ประยุกต์ใช้โปรแกรม แอปพลิเคชัน สื่อแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ บูรณาการการทำงานอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ควรมีการ สำรวจความพร้อมของผู้เรียน ทรัพยากร และเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ผู้เรียนจะสามารถเข้าถึง การเรียนรู้ได้ทั้งในเวลาเดียวกัน สถานที่เดียวกัน หรือคนละเวลา คนละสถานที่ ซึ่งการเรียน การสอนแบบผสมผสาน (hybrid instruction) สามารถส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ในบริบทที่ต่างกัน ทั้งนี้ยังสามารถปรับให้เข้ากับผู้เรียนและสภาพการจัดการเรียนการสอนจริง ที่เป็นไปได้ในชั้นเรียนอื่น ๆ ที่ใช้การอ่านเพื่อการเรียนรู้ทั้งการอ่านจากสื่อ สิ่งพิมพ์หรือสื่อดิจิทัล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการพัฒนากิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความต้องการ ความรู้ เกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจในการอ่าน การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความเป็นอิสระในการ เรียนรู้ การใช้สื่อและสถานการณ์การเรียนรู้ร่วมสมัยที่สอดคล้องกับโลกแห่งความเป็นจริง โดยใช้ เทคโนโลยีเป็นฐาน รวมทั้งการประเมินผลการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ข้อคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนการกระบวนการเรียน การสอนได้อย่างหลากหลาย ตามศาสตร์สาขาวิชา ระดับการศึกษาและจุดมุ่งหมายที่ต้องการ บรรลุผล

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน โดยใช้ผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบและกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา โดยสามารถใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางศึกษาความต้องการจำเป็นหรือการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการพัฒนาความฉลาดรู้ในกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ หรือความฉลาดรู้ด้านอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นการสร้างนวัตกรรมรูปแบบการอ่านเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ที่หลากหลาย อันจะเกิดประโยชน์ทางการศึกษาในวงกว้าง

3. ควรมีการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน วิธีการ รูปแบบ การใช้กลยุทธ์การอ่าน การวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านที่ใช้ได้ผลดีกับศาสตร์สาขาวิชาเฉพาะ เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

4. ควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบการส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนในแต่ละระดับการศึกษา และการวิจัยการส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครูสาขาวิชาอื่น ๆ ด้านการอ่านเพื่อความฉลาดรู้ โดยนำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านไปปรับใช้และติดตามผลระยะยาว รวมทั้งการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้วิชาชีพ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา คุณารักษ์. (2562). **หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- จุฑาทิพย์ สรวิงสุวรรณ. (2560). การพัฒนาตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนในกลุ่มประเทศอาเซียน. **วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. 11(1), น. 220 - 237.
- ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน (2564). **การพัฒนาหลักสูตร**. นครปฐม: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทัศนีย์ เศรษฐพงษ์ และ วิภาวรรณ เอกวรรณัง. (2562). **การวิจัยและพัฒนาความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการสอบแบบ PISA โดยใช้แนวคิดการอ่านจากต้นแบบของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (รายงานการวิจัย)**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ทศนา แคมมณี. (2562). สมรรถนะ: หัวใจของความฉลาดรู้. ใน **สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง ราชบัณฑิตยสภา (บรรณาธิการ). การประชุมวิชาการราชบัณฑิตยสภา เรื่อง ทำไมจึงต้องสร้างความฉลาดรู้: ศึกษาจากปรากฏการณ์ และทำนายอนาคต**. (น. 18 - 22). กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสภา.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2561). **จำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2563). **อนาคตของครูศึกษาไทยกับการสร้างความฉลาดรู้**. **ครูสภาวิทยากร**. 1(1), น. 1 - 7.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). **การประเมินด้านการอ่านของ PISA 2018 เป็นอย่างไร**. จาก <https://pisathailand.ipst.ac.th/issue-2019-47/>
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2562). **พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ชุดความฉลาดรู้ (literacy)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- สุนน อมรวิวัฒน์. (2562). **กระบวนการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- อภิภา ปรัชญพฤทธิ. (2560). การพัฒนารูปแบบการผลิตครูเพื่อรองรับการศึกษายุค 4.0. **วารสารร่วมพถกซ์ มหาวิทยาลัยเกริก**. 35 (3), น. 101-136.

- Greenberg, J., Baron, R.A. (1986). **Behavior in organizations: Understanding and managing the human side of work.** (2nd Ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Chappell, C., Gonczi, A., & Hager, P. (2020). Competency-based education. In Foley, G. (Eds.), **Understanding Adult Education and Training.** London: Routledge.
- Corrigan, P.T. (2014). Attending to the act of reading: Critical reading, contemplative reading and active reading. **Essays in Reader Oriented Theory, Criticism, and Pedagogy.** 63 - 64, pp. 146 - 173.
- Egger, M.L. (2022). **Reading with social, digital annotation: Encouraging engaged critical reading in a challenging age.** Doctoral dissertation in English, Old Dominion University.
- Glatthorn, A., Boschee, F., Whitehead, B.M., & Boschee, B.F. (2019). **Curriculum leadership strategies for development and implementation.** (5th ed). Los Angeles: SAGE.
- Goatly, A., & Hiradhar, P. (2016). **Critical reading and writing in the digital age.** London: Routledge.
- Johnstone, S.M., & Soares, L. (2014). Principles for developing competency-based education programs. **Change: The Magazine of Higher Learning.** 46(2), pp. 12 - 19.
- OECD. (2019). **Future of education and skills 2030 conceptual learning framework.** Retrieved January 31, 2022, from www.oecd.org/education/2030-project.
- Ornstein, A.C., & Hunkins, F.P. (2018). **Curriculum: Foundations, principles, and issues (Pearson Educational Leadership).** (7th ed). Vivar: Pearson Education.
- Oxenham, J. (2017). **Literacy: Writing, reading and social organization.** London: Routledge.
- Taba, H. (1962). **Curriculum development theory and practice.** New York: Harcourt, Brace and World.
- United Nations. (2020). **The sustainable development goals report 2020.** Retrieved December 1, 2021, from <https://sdgs.un.org/publications/sustainable-development-goals-report-2020-24686>
- Whitney, D.R., & Sabers, D.L. (1970). **Improving essay examination III.** Iowa City: University Evaluation and Examination Service.
- Wray, A., & Wallace, M. (2021). **Critical reading and writing for postgraduates.** (4th ed). Los Angeles: SAGE.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โปรแกรม Microsoft Teams ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

กัญฐิตา วัฒนากลาง^{1*}

ภัทรวล พรหมมัญญ²

ภาคย์ พรหมณเฑาะว์³

¹โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

²สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

³สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศและการสื่อสาร คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

*อีเมล: kanthitasatitpbru@gmail.com

วันที่รับบทความ: 10 ตุลาคม 2566 • วันที่แก้ไขบทความ: 24 พฤศจิกายน 2566 • วันที่ตอบรับบทความ: 27 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ในวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ จำนวน 52 คน โดยผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น และ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.22) และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน รูปแบบปัญหาเป็นฐาน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โปรแกรม Microsoft Teams

Developing Academic Achievement in the Basic Object-Oriented Programming Course Using Microsoft Teams Integrated with Problem-Based Learning for Second-Year Vocational Certificate Students

Kanthita Wattanaklang^{1*}

Phattharapol Prommun²

Bhark Pramkaeo³

¹Phetchaburi Rajabhat University Demonstration School

²Computer Education Program, Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University

³Information and Communication Engineering Program, Faculty of Engineering and Industrial Engineering Technology, Phetchaburi Rajabhat University

*E-mail: kanthitasatitpbru@gmail.com

Received: 10 October 2023 • Revised: 24 November 2023 • Accepted: 27 December 2023

Abstract

The objectives of this research are 1) to develop a problem-based learning plan integrated with Microsoft Teams for second-year vocational certificate students in the Basic Object-Oriented Programming course, and 2) to compare the academic achievement of second-year vocational certificate students in the Basic Object-Oriented Programming course. The sample for this research consists of 52 second-year vocational certificate students from Pongsawadi Technological College, divided into two groups using cluster random sampling. The research instruments include: 1) a problem-based learning plan integrated with Microsoft Teams for the Basic Object-Oriented Programming course, and 2) an achievement test for the Basic Object-Oriented Programming course. Data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test. The results showed that: 1) the quality of the problem-based learning plan integrated with Microsoft Teams for the Basic Object-Oriented Programming course for second-year vocational certificate students was at a very high level ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.22), and 2) the post-learning achievement in the Basic Object-Oriented Programming course of second-year vocational certificate students was significantly higher than the pre-learning achievement at the 0.01 level.

Keyword: teaching management; problem-based learning; learning achievement development; Microsoft Teams

รูปแบบการศึกษาในหลักสูตรอาชีวศึกษาไทยในปัจจุบันเป็นการศึกษาที่เน้นด้านการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรส่วนใหญ่เน้นไปทางด้านการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ จึงช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาวิธีการทำงาน เรียนรู้ได้จากการลงมือปฏิบัติชิ้นงานจริง นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ได้จากกระบวนการเรียนรู้ที่รับเข้ามาทางประสาทสัมผัส จึงทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อการเรียนในรายวิชานั้น ๆ (ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) นอกจากนี้กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เกิดการลงมือปฏิบัติในรายวิชาเรียนแล้ว ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบของการเรียนเข้าประกอบกับกระบวนการเรียนการสอนอีกด้วยโดยองค์ประกอบของการเรียนนั้นประกอบไปด้วย 3 ประการ ได้แก่ ครู ผู้เรียน และวิชาเรียน (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์, 2566 น. 121) ซึ่งวิชาเรียนที่เป็นวิชาทางด้านการปฏิบัติในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นวิชาทางด้านการเขียนโปรแกรมซึ่งเนื้อหาค่อนข้างยาก ปัจจุบันมีสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์มากมาย ผู้วิจัยจึงใช้โปรแกรมการเรียนการสอนในแพลตฟอร์มออนไลน์เข้ามาช่วยในรายวิชาที่เป็นปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนสะดวกต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น

ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และศึกษาด้วยตนเองนั้นมีเครื่องมือที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย โดยเครื่องมือที่ผู้สอนเลือกมานำใช้นั้นคือโปรแกรม Microsoft Teams ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ไว้สำหรับการจัดการเรียนการสอนได้ทั้งในรูปแบบของออนไลน์ และออนไซต์ โดยตัวโปรแกรม Microsoft Teams จะมีทั้งการเพิ่มสื่อการเรียนการสอนที่เป็นทั้งรูปแบบสื่อนำเสนอ เนื้อหาวิชาเรียน เอกสารประกอบการสอน ลิงก์วิดีโอ การประชุมออนไลน์ หรือแม้กระทั่งแบบฝึกหัด คำถามในบทเรียน และข้อสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่ และยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนทบทวนเนื้อหาย้อนหลังได้อีกด้วย

จากปัญหาที่ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนได้พบในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา 20901-2203 โปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ พบว่าผู้เรียนยังขาดทักษะในการเขียนโปรแกรม และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ค่อนข้างต่ำ ด้วยเนื้อหาที่มีความยาก ซับซ้อน และมีรายละเอียดมาก จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการพัฒนากิจกรรมในการเรียนการสอน โดยใช้วิธีจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน (Andika, Pramudya, & Subanti, 2020) มาร่วมกับการใช้โปรแกรม Microsoft

Teams เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ได้เข้าใจในเนื้อหา รายวิชา และสามารถเรียนรู้ผ่านปัญหาและกระบวนการของการแก้ปัญหาภายในห้องเรียน (พรณี ลิกิจวัฒน์, 2565, น. 56) และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาโปรแกรม เชิงวัตถุให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นอีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการจำคำสั่ง โครงสร้าง ต่าง ๆ ของภาษาโปรแกรม และการออกแบบหน้าโปรแกรมได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิชาโปรแกรม เชิงวัตถุเบื้องต้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยเทคโนโลยี พงษ์สวัสดิ์ จำนวน 81 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ การเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเจาะจง กลุ่มทดลอง ได้จากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/4 จำนวน 23 คน

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรม Microsoft Teams
ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

1.4 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหารายวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น หน่วยที่ 3

1.5 ระยะเวลาการทดลอง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 คาบ เวลาคาบละ 3 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โปรแกรม Microsoft Teams ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โดยเครื่องมือในการวิจัย มีดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนการสอน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นหน่วยที่ 3 เรื่อง คลาสและออบเจกต์จำนวน 1 แผน ระยะเวลาในการวิจัย จำนวน 2 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา

ขั้นที่ 2 ขั้่นวางแผนแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 ขั้่นตั้งสมมติฐาน

ขั้นที่ 4 ขั้่นเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 5 ขั้่นวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

ขั้นที่ 6 ขั้่นสรุปผล

จากการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนผ่านแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นหน่วยที่ 3 เรื่อง คลาสและออบเจกต์พบว่า ภาพรวมการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.80$, $S = 0.22$)

2.2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นหน่วยที่ 3 เรื่อง คลาสและออบเจกต์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 จำนวน 26 ข้อ

2.3 แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นหน่วยที่ 3 จำนวน 26 ข้อ

2.4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา โปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 จำนวน 40 ข้อ

2.5 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น แบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อซึ่งมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.40-0.75 ค่าอำนาจ จำแนกระหว่าง 0.35-0.67 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนกับ หลังเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้ โปรแกรม Microsoft Teams ร่วมกับการจัดเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 การพัฒนาและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

3.1.1 การหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอน/จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ มีขั้นตอนดังนี้

3.1.1.1 นำหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอน และตรวจหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอน

3.1.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอน

3.1.1.3 ผู้วิจัยนำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.1.1.4 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอน

3.1.1.5 นำผลคะแนนจากการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.2 การเก็บรวบรวมผลการทดลองตามแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

3.2.1 คาบที่ 1 เวลา 180 นาที

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา เวลา 30 นาที 1) ผู้วิจัยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ วิชา โปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น หน่วยที่ 3 เรื่อง คลาสและออบเจ็ค 2) ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนจำนวน 20 ข้อ เวลา 30 นาที ผู้วิจัยตั้งคำถามใน Microsoft Teams วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ หน่วยที่ 3 เรื่อง คลาสและออบเจ็ค

ขั้นที่ 2 วางแผนแก้ปัญหา เวลา 60 นาที ผู้วิจัยทำการบรรยายเนื้อหา วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ หน่วยที่ 3 เรื่อง คลาสและออบเจ็ค และให้นักเรียนทำกิจกรรมตอบคำถามระหว่างคาบ โดยจัดการเรียนการสอนผ่านโปรแกรม Microsoft Teams

ขั้นที่ 3 ตั้งสมมติฐาน เวลา 60 นาที ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่อง คลาสและออบเจ็ค ให้นักศึกษาฟังอีกครั้ง จากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนในห้อง ปรีกษากันในโปรแกรม Microsoft Teams เพื่อช่วยกันคิดหาคำตอบของคำถามที่ผู้วิจัยตั้งคำถามไว้ในโปรแกรม Microsoft Teams โดยสืบค้นข้อมูลจากเอกสารประกอบการสอนและสื่อวิดีโอที่อยู่ในโปรแกรม Microsoft Teams ได้

3.2.2 คาบที่ 2 เวลา 180 นาที

ขั้นที่ 4 เก็บรวบรวมข้อมูล เวลา 60 นาที ผู้วิจัยทำการชี้แจงจุดประสงค์ก่อนเข้าเรียนอีกครั้งในโปรแกรม Microsoft Teams จากนั้นทำการทบทวนเนื้อหาเรื่อง คลาสและออบเจ็ค ต่อจากคาบที่แล้ว และให้นักเรียนทุกคนในห้องช่วยกันค้นหาข้อมูล ค้นหาคำตอบ และศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารประกอบการสอนและสื่อวิดีโอที่อยู่ในโปรแกรม Microsoft Teams

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน เวลา 60 นาที นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

ขั้นที่ 6 สรุปผล เวลา 60 นาที ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนในห้องทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน วิชาการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ หน่วยที่ 3 เรื่อง คลาส

และออกแบบเจ็ค จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที ในโปรแกรม Microsoft Teams และทำการสรุปบทเรียน

3.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา โปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา โปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยเตรียมแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

3.3.2 ผู้วิจัยชี้แจงกลุ่มตัวอย่างให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น และทำแบบทดสอบก่อนเรียน

3.3.3 ผู้วิจัยทำการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชา โปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น เมื่อนักเรียนเรียนครบทุกเรื่องแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

3.3.4 รวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน และทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

ในการวิจัยในครั้งนี้ทดลองโดยใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังให้สิ่งทดลอง (one group pretest-posttest design) (พรณี ลีกิจวัฒน์, 2565, น. 289) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รูปแบบการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	วัดก่อน	สิ่งทดลอง	วัดหลัง
E	T ₁	X	T ₂

E แทน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 กลุ่มทดลองจำนวน 23 คน

T₁ แทน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

X แทน วิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams

T₂ แทน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา โปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โปรแกรม Microsoft Teams ร่วมกับการจัดเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สถิติ t-test for dependent samples

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. ด้านจุดประสงค์การจัดการเรียนการสอน	4.75	0.33	ดีมาก
2. ด้านเนื้อหาสาระ	5.00	0.00	ดีมาก
3. ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	4.61	0.42	ดีมาก
4. ด้านสื่อการจัดการเรียนการสอน	5.00	0.00	ดีมาก
5. ด้านความถูกต้องของการวัดและประเมินผล	4.88	0.29	ดีมาก
6. ด้านความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนการสอน	4.58	0.55	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.80	0.22	ดีมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า คุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกับ Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาสาระและด้านสื่อการจัดการ

เรียนการสอนของแผนการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.55)

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชา โปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น

ผลการทดลอง	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t
หลังเรียน	20	11.73	2.11	11.55**
ก่อนเรียน	20	5.86	1.17	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัย หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.73 (S.D. = 2.11) และก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.86 (S.D. = 1.17) โดยผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น โดยใช้โปรแกรม Microsoft Teams ร่วมกับการจัดเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า

คุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.22) เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนจากขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของอุบลวรรณ ส่งเสริม (2562) ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ให้เป็นไปตามเนื้อหาของวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นในหน่วยที่ 3 และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยได้กำหนดกิจกรรมในการเรียนรู้ในเนื้อหาบทต่าง ๆ ตามวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อมาแก้ปัญหาเรื่องการจดจำคำสั่งต่าง ๆ โครงสร้างของภาษาโปรแกรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โดยได้ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานตามแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551) ทำให้แผนการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำคำสั่งและโครงสร้างภาษาโปรแกรมในวิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นในหน่วยที่ 3 ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา ตะเพียนทอง (2562, น. 206) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนด้วย Google Application for Education ร่วมกับบทเรียนบนเครือข่ายเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนองาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.35)

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนพบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 11.73 เนื่องมาจากการใช้การจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams (อัลญาณ์ สมุห์เสนีโต, 2565) โดยผู้วิจัยจะใช้ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน เริ่มจากปัญหาที่กำหนดขึ้น และให้นักเรียนได้พิจารณาหาวิธีการแก้ปัญหา หาคำตอบจากการเรียนผ่านโปรแกรม Microsoft Teams และได้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทำงานโดยการทำแบบฝึกหัดภายในโปรแกรม Microsoft Teams เพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน ทำให้นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนรูปแบบปัญหาเป็น (อนุวัติ คุณแก้ว, 2565) ร่วมกับโปรแกรม Microsoft Teams วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษญา เขียดสังข์ (2562, น. 116) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนอีเลิร์นนิ่งเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนโปรแกรมแก้ปัญหาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญที่ .01

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แผนการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นสามารถนำไปใช้บูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ ได้
2. แผนการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นสามารถนำไปใช้ร่วมกับสื่อในรูปแบบสื่อวิดีโอรูปแบบของ Interactive ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การนำแผนการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้นไปใช้ ผู้สอนควรมีการเพิ่มกิจกรรมที่เป็นการกระตุ้นการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากขึ้น
2. การนำแผนการจัดการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาโปรแกรมเชิงวัตถุเบื้องต้น สามารถนำไปใช้กับสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์อื่นได้

เอกสารอ้างอิง

- พรรณี ลีกิจวัฒน์. **วิธีการวิจัยทางการศึกษา**. (2565). (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร: มินเซอร์วิส ซัพพลาย
- พิชญา เขียดสังข์. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนโปรแกรมแก้ปัญหาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. **วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร**. 10(2), น. 195 - 203.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2566). **การเรียนรู้เชิงรุกเสริมสร้างสมรรถนะ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2556). **คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้**. จาก <https://www.loeitech.ac.th/webetc/curriculum/download/manual.pdf>
- สุภัตรา ตะเพียนทอง. (2562). การจัดการเรียนรู้ด้วย Google Application for Education ร่วมกับบทเรียนบนเครือข่ายเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนองาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. **วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม**. 19(1), น. 15 - 24.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2551). **การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2565). **การทดสอบการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาแนวใหม่**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัลญาน์ สมุห์เสนีโต. (2565). ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาความรู้เบื้องต้นทางประชากรศาสตร์ในห้องเรียนเสมือนด้วยโปรแกรม MS TEAMS. **วารสารศึกษาศาสตร์**. 16(2), น. 209 - 221.
- อุบลวรรณ ส่งเสริม. (2562). แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ: หน้าที่ครูหรือหน้าที่ใคร. **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University**. 12(3), น. 898 - 910.
- Andika, F., Pramudya, I., & Subanti, S. (2020). Problem posing and problem solving with scientific approach in Geometry Learning. **International Online Journal of Education and Teaching (IOJET)**. 7(4), pp. 1635 - 1642.

Dhomburi
Rajabhat University

ผลการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนคลองบางน้ำจืด

นุชนาถ น้อยอาษา¹

¹สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

อีเมล: noiarsanutchanat@gmail.com

วันที่รับบทความ: 29 พฤศจิกายน 2566 • วันที่แก้ไขบทความ: 18 ธันวาคม 2566 • วันที่ตอบรับบทความ: 26 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนคลองบางน้ำจืดจำนวน 35 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนปฐมวัยชั้นปีที่ 2/1 จำนวน 24 แผน และแบบสังเกตทักษะการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการด้านการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

คำสำคัญ: กิจกรรมบทบาทสมมติ การเล่านิทาน การจดจ่อใส่ใจ

The Effects of Role-Playing Activities Accompanied by Storytelling on Enhancing Focus and Attention in Kindergarten Year 2/1 Students at Klongbangnamjued School

Nutchanat Noiarsa¹

¹Early Childhood Education Program, Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University
Email: noiarsanutchanat@gmail.com

Received: 29 November 2023 • Revised: 18 December 2023 • Accepted: 26 December 2023

Abstract

This research aims to compare the focus and attention of Kindergarten Year 2/1 students before and after participating in role-playing activities accompanied by storytelling. The target group consisted of 35 Kindergarten Year 2/1 students at Klongbangnamjued School. The research instruments used for data collection included 24 lesson plans for role-playing activities with storytelling designed to enhance focus and attention, and an observation form for assessing the students' focus and attention. Data were analyzed using mean and standard deviation. The research findings indicated that the development of focus and attention in Kindergarten Year 2/1 students was significantly higher after participating in the role-playing and storytelling activities compared to before the activities.

Keywords: role-playing activities; storytelling; focus and attention

การจดจ่อและใส่ใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ในชีวิตประจำวันปัจจุบันมีสิ่งเร้าและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคมที่ทำให้เด็กปฐมวัยขาดสมาธิในการทำกิจกรรมเป็นเวลานาน ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้นและบกพร่องทางการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะสมองส่วนหน้า (Executive Functions: EF) จึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะทักษะในการจดจ่อและใส่ใจ เพื่อให้เด็กมีสมรรถนะและทักษะที่ช่วยควบคุมอารมณ์ ความคิด และการกระทำได้ดี ญญฐณี สุขปรีดี (2564) นักจิตวิทยาพัฒนาการ กล่าวว่า การจดจ่อ (focus) หรือใส่ใจ (attention) เป็นทักษะที่สำคัญในการใส่ใจและจดจ่อกับกิจกรรมหรือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่ซ้ำซากอาจทำให้เด็กปฐมวัยรู้สึกอึดอัด รวมถึงพลังงานที่มีมากอาจถูกจำกัดด้วยพื้นที่และรูปแบบกิจกรรม การเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมก็อาจทำให้ทักษะด้านนี้บกพร่องได้ ทางสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและสถาบัน RLG (2561) กล่าวว่า ทักษะการจดจ่อ (focus) คือความสามารถในการมุ่งความสนใจอยู่กับสิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้ หากเด็กขาดทักษะนี้จะทำให้วอกแวก ไม่สามารถจดจ่อกับงาน และยากที่จะทำงานให้สำเร็จ การฝึกฝนและพัฒนาทักษะการจดจ่อของเด็กปฐมวัยสามารถแบ่งได้เป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การตั้งใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ ความมุ่งมั่น และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยให้เหมาะสมสามารถทำได้โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เช่น การเล่านิทาน การทำงานอิสระตามความคิด การใช้เกมการศึกษา และการแสดงบทบาทสมมติ

กิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานมีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย เนื่องจากเด็กมักชอบฟังนิทาน กิจกรรมนี้จึงเหมาะที่จะนำมาจัดคู่กับการเล่านิทาน ชนิษฐา บุณนาค (2561) กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งการเรียนรู้ด้านจริยธรรมที่ช่วยให้เด็กค้นพบตัวเอง เข้าใจ และสามารถมองภาพอนาคตของตนเองได้ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับกิจกรรมบทบาทสมมติ คือช่วยเสริมสร้างจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งมีความสำคัญมากสำหรับเด็กในวัยปฐมวัยและช่วยส่งเสริมทักษะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี กิจกรรมการเล่านิทานเป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนานและเป็นที่ชื่นชอบของทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เนื้อเรื่องของนิทานที่นำมาเล่าเหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก เมื่อเด็กได้ฟังนิทานจะเกิดการเรียนรู้ คุณค่าของนิทานคือสนองความต้องการตามธรรมชาติ

ผ่อนคลายความคับข้องใจของเด็ก ทำให้เด็กมีสมาธิในการฟัง ส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมการกล้าพูด กล้าแสดงออก เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และช่วยให้ผู้ใหญ่และเด็กมีความใกล้ชิดและเข้าใจกันมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2541, น. 137) จากการศึกษาพบว่านิทานทำให้เด็กฉลาดขึ้น กิจกรรมการเล่านิทานมีความเหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการของเด็ก สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และเสริมสร้างจินตนาการให้แก่เด็ก ซึ่งสอดคล้องกับ สมควร ผาวงษา (2553, น. 45) ที่กล่าวว่านิทานเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กทุกวัย เด็กสามารถพัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์ ภาษา สังคม บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ได้ โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2548) กล่าวว่าสื่อที่นิยมนำมาใช้ประกอบการเล่านิทานที่ดีที่สุดคือนิทานที่มีเนื้อหาเข้าใจง่าย สื่อความหมายได้ดี มีภาพประกอบที่ชัดเจน สีสันสดใส แสดงจุดเด่นของเรื่องและตัวละครได้อย่างดี

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูปฐมวัยจึงสนใจศึกษาผลของการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนคลองบางน้ำจืด จากประสบการณ์ที่ผ่านมาเด็กในชั้นเรียนมักขาดความตั้งใจและความสนใจในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมักมีอาการซุกซน วอกแวก ไม่อยู่นิ่ง หรือสนใจสิ่งรอบข้างมากกว่าสิ่งที่อยู่ตรงหน้า ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลการเรียนการสอนผู้วิจัยจึงพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยมีการจดจ่อใส่ใจอย่างสม่ำเสมอ ช่วยฝึกสมาธิของเด็กให้ยาวขึ้น รวมทั้งเป็นข้อมูลสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนชั้นปีที่ 2/1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน มีการจดจ่อใส่ใจมีผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนคลองบางน้ำจืด ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน กลุ่มประชากรนี้ได้มาจากการคัดเลือกการเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2

2.2 แบบประเมินพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2

ขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างแผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของ นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 มีขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560
- 2) ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 2
- 3) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2
- 4) จัดทำแผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนชั้นปีที่ 2 จำนวน 8 เรื่อง 24 แผน
- 5) นำแผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนชั้นปีที่ 2 เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์ จำนวน 3 ท่าน

6) ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น นิทานมีเนื้อหาสั้นเกินไป ควรเลือกนิทานที่มีเนื้อหาสาระพอประมาณเพื่อเด็กจะได้ฝึกคิด และมีทักษะตาม

7) นำแผนการจัดกิจกรรมสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 อายุ 4-5 ปี เพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดประสบการณ์

8) นำแผนการจัดกิจกรรมสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจไปทำแผนการจัดประสบการณ์ฉบับจริง

ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนปฐมวัยชั้นปีที่ 2 มีดังนี้

1) ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจของ เซวง ช้อนบุญ (2563) และ Dawson and Guare (2012) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความสามารถในการจดจ่อใส่ใจ

2) สร้างแบบประเมินพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนปฐมวัยชั้นปีที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การมีสมาธิ	2 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน
2.2 ความมุ่งมั่นในงานประสบผลสำเร็จ	2 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน
2.3 ความไม่วอกแวก	2 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน

3) นำแบบประเมินพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตรวจวัดผลตรวจสอบเพื่อแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมิน จำนวน 3 ท่าน

4) หาค่าความเที่ยงตรงต่อวัตถุประสงค์ของแบบประเมินความสามารถในการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนปฐมวัยชั้นปีที่ 2 โดยนำแบบประเมินพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

+1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้อง
0	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่ไม่สอดคล้อง

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์แล้วเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า หรือ เท่ากับ 0.5 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2541)

- 5) นำแบบประเมินความสามารถในการจดจำใส่ใจ ที่ผ่านการตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรง ไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2
- 6) นำแบบประเมินที่คัดเลือกเหมาะสมแล้วไปจัดทำเป็นสำเนาตามต้นฉบับจริง
- 7) จัดทำเกณฑ์การประเมิน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้งนี้ดำเนินในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ระยะเวลารวม 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ คาบละ 30 นาที รวมทั้งสิ้น 24 คาบ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 1) ทำการประเมินประชากรทั้งหมดก่อนดำเนินการทดลอง (pre-test) โดยใช้แบบประเมินพัฒนาการในการจดจำใส่ใจของนักเรียนปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 2) ดำเนินการทดลองโดยนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 จะได้รับการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจำใส่ใจรวมเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ระยะเวลา 09.00 - 09.30 น. วันละ 30 นาที
- 3) หลังเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินประเมินหลังการทดลองกับกลุ่มเด็กปฐมวัย (pre-test) โดยใช้แบบประเมินพัฒนาการในการจดจำใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1
- 4) นำคะแนนที่ได้จากการประเมินพัฒนาการในการจดจำใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์เพื่อศึกษาพัฒนาการในการจัดจ่อใส่ใจของนักเรียนปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจัดจ่อใส่ใจ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการในการจัดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยปีที่ 2/1 ระหว่างก่อนและหลังการทำการกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจัดจ่อใส่ใจ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบพัฒนาการในการจัดจ่อใส่ใจของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนคลองบางน้ำจืด ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจัดจ่อใส่ใจ

พัฒนาการ ในการจัดจ่อใส่ใจ	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง			
	C	N	$\bar{X}$	S.D.	C	N	$\bar{X}$	S.D.
พัฒนาการในการมีสมาธิ	6	35	1.83	0.70	6	35	4	0.76
พัฒนาการความมุ่งมั่น ในงานประสบผลสำเร็จ	6	35	1.6	0.55	6	35	3.71	0.61
พัฒนาการ ความไม่วอกแวก	6	35	1.49	0.50	6	35	3.91	0.84
รวม	18	35	4.91	1.38	18	35	11.63	1.64

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ก่อนที่กลุ่มตัวอย่างจะได้รับการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจัดจ่อใส่ใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่ามีพัฒนาการในการมีสมาธิ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 พัฒนาการความมุ่งมั่นในงานประสบผลสำเร็จมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 พัฒนาการความไม่วอกแวกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49

เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้รับการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจ เด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.63 และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่ามีพัฒนาการในการมีสมาธิ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 พัฒนาการในความมุ่งมั่นให้งานประสบผลสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 พัฒนาการในความไม่วกแวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 เด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยคะแนนและระดับคะแนนพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจเพิ่มขึ้นทุกด้าน

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจก่อนและหลังการจัดกิจกรรม บทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจพบว่า ก่อนการทดลองคะแนนพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 และหลังการทดลองคะแนนพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.63 ค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน หลังการทดลองของปฐมวัยมีคะแนนพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจที่ดีขึ้น

ดังนั้น จากการที่เด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจส่งผลให้เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนคลองบางน้ำจืด หลังการจัดกิจกรรมมีพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจที่ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจ ของนักเรียนปฐมวัยที่ใช้การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมมีพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจทุกการเฉลี่ยสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน สามารถส่งเสริมพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้นอภิปรายไว้ดังนี้

พัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจก่อนและหลังการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมการจดจ่อใส่ใจพบว่า ก่อนการทดลองของเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจอยู่ที่ 4.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.38 และหลังการทดลองของเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจอยู่ที่ 11.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.64 ค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน หลังการทดลองของปฐมวัยมีคะแนนพัฒนาการในการจดจ่อใส่ใจที่ดีขึ้น แสดงว่า การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ

ประกอบการเล่านิทานสามารถส่งเสริมพัฒนาการในการจดจำใส่ใจของเด็กปฐมวัยได้ สอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2547, น. 32) ได้กล่าวว่า นิทานเป็นตำราของเด็กปฐมวัย เป็นสื่อที่ใช้ในการสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก สร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กทั้งด้านทางสังคม อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม ช่วยให้เด็กสามารถรับรู้เข้าใจ ทำให้เด็กซึมซับและรับรู้ไว้ ส่วนการแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เด็กได้แสดงออกจากอารมณ์ ทำทาง ตามสถานการณ์หรือบทบาทที่กำหนดให้ผู้วิจัยนำการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน และสอดคล้องกับ รสสุคนธ์ อยู่เย็น (2555) ที่ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กอนุบาลชั้นปี 2 ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กชั้นอนุบาล 2 หลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความเชื่อมั่นโดยรวมของเด็กอนุบาล 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดง มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่เพิ่มขึ้นในระดับมาก

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าผลการจัดประสบการณ์หรือจัดกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อพัฒนาการในการจดจำใส่ใจของเด็กปฐมวัย
2. ควรมีการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน ในทุกระดับชั้นของอนุบาล เพื่อให้มีความต่อเนื่องในการเรียนรู้
3. ก่อนการนำแผนการจัดกิจกรรมไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดกิจกรรมโดยละเอียด เพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). การศึกษาสำหรับผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนิษฐา บุณนา. (2562). การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย. (ออนไลน์). จาก <https://www.youngciety.com/article/journal/arts-for-kids.html>
- ณัฏฐณี สุขปรีดี. (2564). การพัฒนาทักษะสมองส่วนหน้า (EF) ในสภาวะวิกฤต. (ออนไลน์). จาก <https://www.eef.or.th/article-executive-functions151221/?fbclid=IwAR3TpxeycwBcDbT0aiGF4a0D1gngDc5Ni9RFK0HJXaXofPhel2tWi4XijqQ>
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (2521). การวัดประเมินผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รสสุคนธ์ อยู่เย็น. (2555). ผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2541). เทคนิคการสร้างและสอบข้อสอบความถนัดทางการเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สมควร ผาวงษา. (2553). ผลการพัฒนาคุณธรรมของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และสถาบัน RLG (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป). (2561). คู่มือพัฒนาทักษะสมอง EF Executive Functions ในเด็กวัย 13-18 ปี สำหรับพ่อแม่และครู. กรุงเทพมหานคร: ไอดี ออล ดิจิตอล พรินท์ จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). คู่มือการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Dawson, P., & Guare, R. (2012). Coaching students with executive skills deficits. New York: Guilford.

Dhoburi
Rajabhat University

จุดเด่นของหลักสูตรนานาชาติที่นำไปสู่คุณภาพผู้เรียน

ดุลยฤทธิ์ จินดาพันธุ์¹

¹ โรงเรียนนานาชาติแคนาเดียน

อีเมล: dulyarit@canadianschool.com

วันที่รับบทความ: 25 สิงหาคม 2566 • วันที่แก้ไขบทความ: 28 กันยายน 2566 • วันที่ตอบรับบทความ: 11 ตุลาคม 2566

บทคัดย่อ

ปัจจุบันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในประเทศไทยนั้นมีความสำคัญอย่างมาก การเลือกโรงเรียนเพื่อการศึกษาให้กับบุตรหลานจึงต้องคิดและตัดสินใจอย่างรอบคอบ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จสูงสุด ในอนาคตหลักสูตรนานาชาติเป็นหนึ่งในตัวเลือกที่ทำให้มั่นใจได้ว่าบุตรหลานของผู้ปกครองจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูง โรงเรียนที่ใช้หลักสูตรนานาชาติในการเรียนการสอนได้รับความนิยมมากขึ้นทั่วโลก ด้วยมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์เกี่ยวกับการศึกษาระดับโลก ส่งเสริมการศึกษาระดับนานาชาติ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมใหม่และโลกภายนอกห้องเรียนหลักสูตรที่หลากหลายและวิธีการสอนที่เป็นนวัตกรรมซึ่งจะสอนนักเรียนถึงวิธีที่จะประสบความสำเร็จในโลกยุคโลกาภิวัตน์ สร้างรากฐานที่แข็งแกร่งของความเข้าใจเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ภาษา และประเพณีที่แตกต่าง มีมุมมองและทักษะที่หลากหลาย คิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ และการเรียนรู้แบบอิสระ เพื่อนำไปสู่การเป็นพลเมืองโลกที่มีศักยภาพ เปิดโลกทัศน์ของนักเรียนให้กว้างขึ้น หลักสูตรนานาชาติให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางสังคมและคุณสมบัติความเป็นผู้นำ พร้อมทั้งยังมีส่วนสอนให้นักเรียนเห็นอกเห็นใจและเข้าใจมุมมองโลกที่แตกต่างกันมากขึ้น ชั้นเรียนของโรงเรียนนานาชาติมีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนไม่มาก ส่งผลให้สามารถดูแลอย่างทั่วถึง นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไม่เพียงแต่มีทักษะด้านวิชาการที่แข็งแกร่งเท่านั้น แต่นักเรียนจะมีคุณลักษณะที่ดี โรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่ปฏิบัติตามหลักสูตรมาตรฐานสากล นักเรียนมีโอกาสศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยนานาชาติได้ทุกแห่งบนโลกซึ่งสะท้อนถึงคุณภาพผู้เรียน การศึกษาหลักสูตรนานาชาติจะนำไปสู่ความสำเร็จด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตช่วยให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

คำสำคัญ: หลักสูตรนานาชาติ คุณภาพผู้เรียน วัฒนธรรม

Key Features of the International Curricula That Lead to the Quality of Students

Dulyarit Chindaphun¹

¹Canadian International School of Thailand

E-mail: dulyarit@canadianschool.com

Received: 25 August 2023 • Revised: 28 September 2023 • Accepted: 11 October 2023

Abstract

Nowadays, the quality of school education in Thailand is of great importance. Choosing a school for children's education requires careful consideration and decision-making to ensure their future success. International programs are one of the options that assure parents of high-quality education their children. Schools that offer international curricula are increasingly popular worldwide due to their unique global perspective on education. They promote international education, provide opportunities for students to learn about new cultures and the world beyond the classroom, and offer diverse curricula and innovative teaching methods. These methods teach students how to succeed in a globalized world, building a strong foundation of understanding different cultures, languages, and customs. Students develop a wide range of perspectives and skills, such as critical thinking, problem-solving, creativity, and independent learning. This preparation can help them become capable global citizens with broadened worldviews. The international program emphasizes the development of social skills and leadership qualities, along with fostering empathy and understanding of diverse global perspectives. International school classes typically have a small number of students, allowing for thorough care and attention. Graduates not only possess

strong academic skills but also demonstrate good character. Most international schools follow an internationally recognized curriculum, providing students with the opportunity to study at international universities worldwide. This reflects the quality of the education provided. Studying an international curriculum leads to academic success and fosters lifelong learning, paving the way for future success.

Keywords: international curriculum; student quality; culture

การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันเนื่องจากนักเรียนที่ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพจะสามารถนำพาประเทศก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต การศึกษาช่วยในการเรียนรู้เกี่ยวกับอารมณ์ ค่านิยม ในขณะเดียวกันก็ผสมผสานความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้าไปให้ทันต่อยุคสมัยรวมไปถึงการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของความรู้ที่จะเป็นมรดกตกทอดของมนุษย์ในรุ่นต่อไป การศึกษามีส่วนทำให้เกิดผลผลิตทางสังคมเมื่อบุคคลมีข้อมูลการศึกษาที่ถูกต้องจะช่วยหยุดวงจรของปัญหาสังคมและความยากจนได้

การเห็นคุณค่าทางการศึกษาจึงเป็นประเด็นหลักที่น่าสนใจสำหรับเยาวชนและผู้ปกครองในปัจจุบันเส้นทางการศึกษาจะแสดงให้เห็นถึงคุณประโยชน์มากมาย การศึกษาเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จในอนาคตและยังนำมาสู่มีโอกาสมากมายในชีวิต โดยรวมแล้วการศึกษาก็คือกระบวนการของการได้มาซึ่งความรู้และข้อมูลที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต ข้อกังวลที่ใหญ่ที่สุดประการหนึ่งของผู้ปกครองคือการศึกษามือของบุตรหลานที่มีคุณภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก สำหรับหลาย ๆ คน ถือเป็นการลงทุนครั้งใหญ่ที่สุดในชีวิตและการเลือกสถานศึกษาให้กับบุตรหลานจึงเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนต้องใช้เวลาในการพิจารณาอย่างรอบคอบและต้องประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนอย่างลึกซึ้ง เลือกสิ่งที่เหมาะสมกับแนวคิดการศึกษาของผู้ปกครองและเน้นความสำคัญที่ความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

โรงเรียนนานาชาติเป็นตัวเลือกที่ยอดเยียมสำหรับชาวต่างชาติและชาวไทยที่ต้องการเตรียมบุตรหลานให้พร้อมสำหรับอาชีพการงานหรือการศึกษาขั้นสูงในมหาวิทยาลัยระดับโลก ในอนาคต หลักสูตรนานาชาติบ่งบอกถึงทิศทางเชิงกลยุทธ์สมัยใหม่ในการศึกษาที่ครอบคลุม การขยายมุมมองสร้างการเชื่อมโยงที่หลากหลาย ส่งเสริมนวัตกรรมและแนวคิดไร้พรมแดนโลกแห่งการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติเป็นแหล่งรวมของบุคคลและการเรียนรู้จากมุมมองระดับโลกทำให้มั่นใจได้ว่านักเรียนจะได้สัมผัสกับวัฒนธรรม กลุ่มชาติพันธุ์ ศาสนา และภาษาที่แตกต่างกัน สร้างคุณค่าให้กับสังคมและตนเอง ขยายประสบการณ์ทางวิชาการที่โดดเด่นทั้งยังสร้างสภาพแวดล้อม

การเรียนรู้ที่หลากหลายวัฒนธรรมซึ่งทำให้เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการเพิ่มความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมของนักเรียนและส่งเสริมความเข้าใจอย่างซาบซึ้งต่อผู้ที่มีมาจากภูมิหลังที่แตกต่างจากตนเอง นอกจากนี้โรงเรียนนานาชาติยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เยี่ยมและได้มาตรฐานสากล การเรียนการสอนที่นำไปสู่สภาพแวดล้อม

การเรียนรู้ที่ดีพร้อมเปิดรับเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วโดยยังคงคุณภาพการเรียนรู้ไว้ในระดับสูง ทั้งนี้โรงเรียนนานาชาติยังร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่มีความหลากหลายอย่างแท้จริงด้วยการทำโครงการบริการชุมชน (community service) เสริมสร้างทั้งความรู้ ความคิด การวิเคราะห์ เน้นความเป็นผู้นำที่ดีและการเป็นผู้ตามที่เหมาะสม (Reed, 2006) ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้จึงทำให้โรงเรียนนานาชาติเป็นตัวเลือกอันดับต้น ๆ ในการพิจารณาของผู้ปกครองที่กำลังมองหาโรงเรียนที่มีคุณภาพทางการศึกษาให้บุตรหลานอย่างแท้จริง

บทความวิชาการฉบับนี้ต้องการสะท้อนมุมมองของผู้เขียนที่มีต่อคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติที่จะพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายสูงสุด โดยจับประเด็นและจุดเด่นต่าง ๆ ที่ปรากฏอย่างเด่นชัดที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนานาชาติ ทั้งนี้ผู้เขียนได้สรุปประเด็นเพื่อให้เห็นถึงคุณภาพทางการศึกษาและเป็นแนวทางที่อาจจะช่วยในการตัดสินใจของผู้ปกครองที่กำลังมองหาโรงเรียนนานาชาติที่มีคุณภาพให้บุตรหลานของท่านตามความเหมาะสม

จุดเด่นของหลักสูตรนานาชาติที่นำไปสู่คุณภาพผู้เรียน

ในปัจจุบันความเชื่อมโยงของการศึกษาไม่เพียงแต่เป็นการเชื่อมโยงแค่โรงเรียนและมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่การศึกษายังคงมีผลต่อคุณภาพชีวิตและความยั่งยืนของทรัพยากรมนุษย์อีกด้วย ดังนั้นโรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยเริ่มต้นของสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับอนาคตของนักเรียนในฐานะพลเมืองโลก หลายครอบครัวไม่เพียงแต่มองหาโอกาสการเรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับบุตรหลานในท้องถิ่นของตนเท่านั้น ผู้ปกครองยังมองหาโรงเรียนที่จะยกระดับประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้บุตรหลานมีกระบวนการความคิดที่เป็นสากลและจะตกผลึกความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิต

“โรงเรียนนานาชาติ” หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาในระบบโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศหรือหลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ (ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานของโรงเรียนเอกชนนานาชาติระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2550, 2551) หลักสูตรนานาชาติส่งเสริมการเปิดโลกทัศน์ พัฒนาทักษะภาษา เสริมประสบการณ์

การเรียนรู้ ความน่าสนใจของความแตกต่างที่โดดเด่นของโรงเรียนนานาชาตินั้นเป็นจุดประเด็นสำคัญที่ทำให้ผู้ปกครองในปัจจุบันสนใจหลักสูตรและคุณภาพของโรงเรียนนานาชาติมากขึ้น ทั้งนี้ประเด็นที่ทำให้โรงเรียนนานาชาติมีคุณภาพที่โดดเด่นนั้นอาจจะสรุปได้ดังนี้

1. ความหลากหลายทางวัฒนธรรม

โรงเรียนนานาชาติมีคุณครูและนักเรียนจากหลากหลายประเทศ โดยส่วนมากจะมีคุณครูและนักเรียนชาวต่างชาติในสัดส่วนสูงกว่านักเรียนชาวไทย ทำให้โรงเรียนนานาชาติเป็นศูนย์กลางของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่นักเรียนไม่เพียงแต่อาศัยอยู่กับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ภาษาที่ใช้สื่อสารแตกต่างกัน ความเชื่อที่แตกต่างกัน และมุมมองที่แตกต่างกัน ส่งผลถึงความหลากหลายของแต่ละบุคคลที่จะต้องปรับตัวและเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการอยู่ร่วมกันในสังคมของโรงเรียน นักเรียนเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับความหลากหลาย โดยที่นักเรียนเรียนรู้ที่จะทำงานในกลุ่มที่มีความหลากหลาย ขยายมุมมองที่นักเรียนสังเกตและเห็นคุณค่าของโลกและทุกสิ่งที่อยู่รอบตัว ประสบการณ์ระดับนานาชาติช่วยให้นักเรียนขยายโลกทัศน์และพัฒนาความตระหนักรู้ข้ามวัฒนธรรมและความมีน้ำใจเป็นสากลโดยการเพิ่มความเข้าใจในวัฒนธรรมและมุมมองที่แตกต่างกันด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูที่มีภูมิหลังและการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน นักเรียนจะเริ่มเห็นคุณค่าของเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคนและพัฒนาแนวทางแบบองค์รวมมากขึ้นสำหรับประสบการณ์ชีวิตทั้งในโรงเรียนและในอนาคต การทำความเข้าใจและชื่นชมความหลากหลายของวัฒนธรรมและมุมมองทั่วโลกช่วยให้นักเรียนกลายเป็นพลเมืองโลกที่มีความเห็นอกเห็นใจ เปิดใจกว้างซึ่งสามารถนำไปสู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในโลกอนาคตได้

2. เพิ่มโอกาสการเรียนรู้ทางภาษาที่หลากหลาย

โรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่การจัดการศึกษาจะสอนโดยใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติโดยปกติจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก รายวิชาทั้งหมดได้รับการสอนในภาษาอังกฤษ ยกเว้นวิชาภาษาประจำชาติ ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ประจำชาตินั้น ๆ โรงเรียนนานาชาติเกือบทั้งหมดมีผู้เชี่ยวชาญเพื่อสนับสนุนนักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในการเรียนการสอน และยังมีรายวิชาภาษาประจำชาติวัฒนธรรมประจำชาติและประวัติศาสตร์ชาติของประเทศนั้น ๆ สำหรับนักเรียนต่างชาติ การซึมซับทางภาษาเริ่มต้นตั้งแต่วินาทีที่นักเรียนเดินเข้าสู่รั้วโรงเรียน

ในการเรียนรู้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตนเอง การเรียนในต่างประเทศหรือในโรงเรียนนานาชาติจะช่วยเพิ่มความคล่องในการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาต่างประเทศ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาในห้องเรียนและผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่พูดได้หลายภาษา โรงเรียนนานาชาติอาจเสนอโปรแกรมสองภาษาหรือภาษาที่หลากหลายที่สอนผ่านหลักสูตรของโรงเรียน นักเรียนไม่เพียงแต่สามารถพูดได้มากกว่าหนึ่งภาษาอย่างคล่องแคล่วเท่านั้น แต่ยังเตรียมพร้อมทางวิชาการสำหรับการศึกษาในภาษาอื่นในอนาคตอีกด้วย

3. โอกาสการศึกษาต่อในระดับสากล

หลักสูตรทั่วไปในประเทศไทยจะมีมาตรฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 ในขณะที่หลักสูตรนานาชาตินั้นจะยึดตามมาตรฐานของระบบนานาชาติ ซึ่งเป็นข้อดีสำหรับผู้วางแผนที่จะเรียนต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นในต่างประเทศและอาจจะเพิ่มโอกาสในการสมัครเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลก เป็นการปูพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมสำหรับอนาคตของผู้เรียน รวมไปถึงระหว่างที่ทำการศึกษาอยู่นั้น นักเรียนของโรงเรียนนานาชาติจะมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนและศึกษาในต่างประเทศส่งผลทำให้ได้ใช้ทักษะด้านต่าง ๆ และเพิ่มโอกาสในการเลือกมหาวิทยาลัยต่างประเทศล่วงหน้า เนื่องจากได้เห็นสถานที่จริงและอาจจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้มีความรู้จากผู้ที่นักเรียนไปพักอาศัยหรือเป็นผู้ปกครองในต่างประเทศ ทั้งนี้ในบางโรงเรียนหากมีการพิจารณาให้ฝึกงานก็จะมีโอกาสฝึกงานในบริษัทต่างประเทศสูงกว่าการเรียนหลักสูตรปกติของประเทศไทย นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนหลักสูตร The International Baccalaureate Diploma Programme (IBDP) หรือ IB ซึ่งเป็นหลักสูตรการศึกษาเทียบเท่าได้กับการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งได้รับการยอมรับจากโรงเรียนและมหาวิทยาลัยอย่างแพร่หลาย (International Baccalaureate, 2014) ยังเพิ่มโอกาสและมีแนวโน้มที่นักเรียนโรงเรียนนานาชาติจะก้าวหน้าไปสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยหลายแห่งทั่วโลกมากกว่านักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรปกติ

4. กิจกรรมนอกหลักสูตร

กิจกรรมนอกหลักสูตร (extra-curricular activities) คือ การดำเนินการเรียนการสอนเพิ่มเติมจากหลักสูตรการศึกษาปกติ มีส่วนสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เป็นการช่วยให้นักเรียนพัฒนาการสื่อสาร การบริหารเวลา การทำงานเป็นทีม และทักษะอื่น ๆ อีกมากมายซึ่งเป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการค้นพบความสนใจและเส้นทางความเป็นผู้นำให้กับนักเรียน (Rahayu & Dong, 2023) ข้อดีที่ทำให้คุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติผ่านกิจกรรมนอกหลักสูตรนี้มีหลายประการ การเข้าร่วมกิจกรรมที่นักเรียนชื่นชอบจะช่วยเพิ่มการทำงานของสมอง และช่วยให้นักเรียนมีสมาธิและจัดการเวลาได้ดีขึ้น ทั้งหมดนี้ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นจากการมีสมาธิที่ยาวนานโดยไม่รู้ตัว นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อโรงเรียน และมีแรงบันดาลใจทางวิชาการที่สูงขึ้นสร้างความสนใจและสร้างมุมมองที่กว้างขึ้น ทำให้ค้นพบความถนัดรายบุคคลของตนเอง เมื่อประสบความสำเร็จในกิจกรรมที่นักเรียนชื่นชอบจะก่อให้เกิดความมั่นใจในตนเองอันก่อให้เกิดความนับถือตนเองที่มากขึ้นอีกด้วย ทั้งนี้หากต้องการต่อยอดกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีผลต่ออาชีพที่นักเรียนสนใจในอนาคตนักเรียนสามารถดำเนินการต่อเนื่องในระดับมหาวิทยาลัย สิ่งเหล่านี้จะมีประโยชน์มากขึ้นหากนักเรียนสามารถนำไปใช้นำเสนอตนเองถึงผลงานและความถนัดของตนในกรณีต้องการสมัครงาน แต่ไม่มีประสบการณ์การทำงานมาก่อนอาจจะช่วยให้นายจ้างสามารถประเมินความสามารถและจรรยาบรรณในการทำงานผ่านกิจกรรมนอกหลักสูตรที่ได้ทำมา นอกจากคุณภาพการศึกษาที่เปิดกว้างแล้วยังมีแรงเสริมด้วยกิจกรรมนอกหลักสูตรทำให้นักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพใจที่ดีในขณะที่กำลังศึกษาและต่อยอดในการทำงานได้ในอนาคต

5. การเรียนรู้แนวคิดแบบผู้นำและรู้จักช่วยเหลือสังคม

โรงเรียนนานาชาติมุ่งเน้นการให้ความรู้แก่นักเรียนผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และสร้างสิ่งดี ๆ ให้กับสังคม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและร่วมมือกันเพื่อสร้างความแตกต่างเชิงบวกในชีวิตของตนเองและของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้ถูกทำและออกแบบด้วยนักเรียนเองผ่านโครงการและกิจกรรมที่หลากหลาย ก่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่มีหลักสูตรที่เป็นที่ยอมรับทั่วโลก กระตุ้นให้นักเรียนช่วยเหลือตนเองและปรับตัวภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ ประสบการณ์ในช่วงแรกจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในอนาคตโดยให้นักเรียนมีความหลากหลายมากขึ้นในการทำงาน โดยการคิดวิเคราะห์ผ่านการทำโครงการ

Community Service นักเรียนมีความมั่นใจที่จะเผชิญกับความท้าทายใหม่และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบการจัดการที่แตกต่างกัน สร้างจิตสำนึกของการเป็นผู้ให้อันจะส่งผลต่อคุณภาพทางด้านสังคม การพัฒนาทุนมนุษย์ลดความเหลื่อมล้ำนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต

6. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

หลักสูตรนานาชาติส่วนมากเน้นคิดอย่างมีวิจารณญาณ กล่าวคือการคิดอย่างมีทิศทาง เป็นการคิดอย่างมีเหตุผล เป็นการพิจารณาตรรกะตรง อย่างกระตือรือร้น ไม่ลดละ และมีความรอบคอบต่อความเชื่อหรือความรู้ต่าง ๆ โดยอาศัยหลักฐานมาสนับสนุน ความเชื่อหรือความรู้นั้น รวมทั้งข้อสรุปอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (จินดา แก้วคงดี, 2542) เพื่อการพัฒนาการคิดเชิงวิพากษ์ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในโลก และเป็นหนึ่งในคุณลักษณะของประวัติของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนนานาชาติ การคิดเชิงวิพากษ์ และการเชื่อมโยงแนวคิดจะสะท้อนเกี่ยวข้องกับการตั้งคำถามในสิ่งที่ผู้เรียนคิด การคิดที่เน้นถึงความรู้และเจาะลึกลงไป ในหัวข้อก่อนที่จะสรุปเป็นข้อมูลสุดท้าย ทำให้ผู้เรียนมีความรอบคอบ คิดเป็นระบบ และมีความสามารถในการประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

7. เครือข่ายการติดต่อที่กว้างขวางและยั่งยืน

โรงเรียนนานาชาติจะพัฒนามิตรภาพและสร้างความสัมพันธ์ตลอดชีวิตกับเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ เมื่อจบการศึกษานักเรียนต่างแยกย้ายและทำงานทั่วโลก โรงเรียนนานาชาติมีส่วนของอิทธิพลของวัฒนธรรมและการเลี้ยงดูของแต่ละเชื้อชาติช่วยให้นักเรียนสร้างและรักษาความผูกพันกับผู้อื่นที่อาจมาจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง นักเรียนเรียนรู้ที่จะเห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมที่หลากหลายของผู้อื่นไปพร้อมกับการฝึกฝนทักษะการแก้ปัญหา และการสื่อสาร การพัฒนาความมั่นใจในตนเอง การตระหนักรู้ในตนเอง และความสามารถที่เพิ่มขึ้นในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและมุมมองที่หลากหลาย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนได้รับประโยชน์ในระยะยาวเมื่อกล่าวถึงการสร้างเครือข่ายเพื่อโอกาสทางสังคมและวิชาชีพจึงทำให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด การพัฒนาและรักษาเครือข่ายมิตรภาพหรือความสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกถือเป็นประสบการณ์ที่จะอยู่กับนักเรียนตลอดไปอย่างไม่ต้องสงสัย ยิ่งเครือข่ายกว้างขึ้นเท่าใด นักเรียนก็จะมีโอกาสได้สัมผัสกับอาชีพที่น่าตื่นเต้นและโอกาสทางสังคมมากขึ้นเท่านั้น ประสบการณ์จากการศึกษาในโรงเรียน

นานาชาติทั้งในและนอกห้องเรียนช่วยให้นักเรียนพัฒนามิตรภาพและสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืน การผูกมิตรกับเพื่อนในโรงเรียนนานาชาติจากประเทศต่าง ๆ ที่นำมาสู่การได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันการติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอของกลุ่มเพื่อนหลากหลายเชื้อชาติ นี่เป็นเครือข่ายที่ยอดเยี่ยมที่สุดซึ่งจะนำไปสู่โอกาสต่าง ๆ มากมายแก่พวกเขาในการเดินทางและใช้ชีวิตในต่างเมือง หรือการเจรจา การช่วยเหลือจากเพื่อนผู้เป็นเจ้าถิ่นและเจ้าของภาษา ในหลายประเทศและในเมืองต่าง ๆ ส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาเครือข่ายทั่วโลก อันเกิดจากสังคมมิตรภาพของเพื่อนและนำไปสู่การเชื่อมต่อมิตรภาพตลอดชีวิต

unสรุป

การศึกษาถือเป็นประเด็นสำคัญในชีวิตของมนุษย์เปรียบเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จในอนาคตและโอกาสมากมายในชีวิต การศึกษามีข้อดีหลายประการสำหรับบุคคลบางคน คือ คลังความรู้อันนำไปสู่การพัฒนาประเทศ บางคนการศึกษาทำให้จิตใจและความคิดของมนุษย์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความดี รวมไปถึงยังทำให้การประพฤติตนเป็นไปในลักษณะที่เอื้อต่อความสำเร็จในอนาคต ด้วยเหตุผลความสำคัญของการศึกษาที่มีอย่างมากทำให้การเลือกโรงเรียนสำหรับบุตรหลานถือเป็นภารกิจที่สำคัญและท้าทายสำหรับผู้ปกครองในปัจจุบัน ด้วยเทคโนโลยีและค่านิยมที่เปลี่ยนไป ผู้ปกครองวางแผนการศึกษาให้บุตรหลานของตนเองเพื่อให้รู้เท่าทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปทุกวินาที เรียนรู้เท่าทันยุคสมัยที่ก้าวล้ำ การศึกษาช่วยปลูกฝังความอยากรู้อยากเห็นทางปัญญาและส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนเติบโตในฐานะบุคคลที่มีหลักการ มีความคิดที่เปิดกว้าง และรู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ทั้งบุคคลรอบตัว ชุมชน และในสังคมโลก

โรงเรียนนานาชาติมุ่งเน้นในการพัฒนาเชิงวิชาการให้มีความโดดเด่นและทันสมัย โดยประยุกต์เหตุการณ์จริงเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร โรงเรียนนานาชาติมอบโอกาสมากมายให้กับนักเรียนในการพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำและช่วยเหลือสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับโลกผ่านกิจกรรมร่วมหลักสูตร การจัดโครงการเดินทางเชิงวิชาการในต่างประเทศ และการริเริ่มการบริการชุมชน นักเรียนได้รับการสนับสนุนให้ใช้ความรู้และความสามารถเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงและเป็นผู้นำ โรงเรียนนานาชาติเต็มไปด้วยคุณครูเจ้าหน้าที่ และนักเรียนจากทั่วทุกมุมโลก การได้โต้ตอบกับคุณครู เจ้าหน้าที่ และเพื่อนนักเรียนที่มีมุมมองที่ต่างกันจากทั่วทุกมุมโลก ส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านทักษะความคิดที่มากกว่าการอ่านจากตำราเพราะ

ประสบการณ์จากคุณครูและเจ้าหน้าที่ในแต่ละเชื้อชาติจะส่งผลทำให้นักเรียนเรียนรู้แนวคิดที่แตกต่าง รวมถึงแนวทางการปรับตัวเมื่อต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่ต่างความคิดด้วยพื้นฐานอันเกิดจากวัฒนธรรมแต่ละประเทศ การที่มีนักเรียนหลายเชื้อชาติก็ส่งผลให้นักเรียนได้สัมผัสกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเช่นกัน ความหลากหลายทางวัฒนธรรมช่วยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ภาษาที่หลากหลาย ช่วยทำให้นักเรียนสามารถพูดได้มากกว่า 2 ภาษา ซึ่งในปัจจุบันนักเรียนที่ได้ทักษะทางภาษามากเท่าไรยิ่งส่งผลทำให้มีโอกาสที่ดีในอนาคตมากขึ้น กล่าวคือการฝึกฝนทักษะการฟังและการสื่อสารกับเพื่อนเจ้าของภาษาจนคุ้นชิน ทำให้เกิดผลลัพธ์ทางอ้อม คือ การสอบทักษะด้านภาษาอังกฤษ เช่น IELTS ได้คะแนนดีขึ้นโดยไม่สร้างแรงกดดัน ส่งผลต่อการเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัยได้ดียิ่งขึ้น

โรงเรียนนานาชาติบางแห่งมีการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาโดยประสานงานและมีส่วนร่วมกับโรงเรียนอื่น ๆ ทั่วโลก โดยเสนอโอกาสทางการศึกษาที่รวดเร็วขึ้น รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนในท้องถิ่นในประเทศนั้น ๆ เช่น โรงเรียนนานาชาติแคนาเดียนประเทศไทย มีความโดดเด่นของการจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา เปิดโอกาสให้นักเรียนระดับชั้น Grade 11 ได้ศึกษาเป็นระยะเวลา 1 ปี ณ เมืองมอนทรีออล รัฐควิเบก ประเทศแคนาดา และเมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับ Quebec High School Diploma ถือได้ว่าจบการศึกษาโดยสมบูรณ์ตั้งแต่เรียนอยู่ระดับชั้น Grade 11 ลดระยะเวลาเรียนตามหลักสูตรปกติทั่วไป สามารถสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ที่สำคัญที่สุดนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการใช้ชีวิตในต่างประเทศอีกด้วย จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพโดยมีการเชื่อมความสัมพันธ์กับโรงเรียนในเครือข่ายต่างประเทศ การได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองขนบธรรมเนียมแต่ละประเทศซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในโรงเรียน การสัมผัสกับกิจกรรมต่าง ๆ ในต่างประเทศโดยตรงมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มโอกาสที่ดีสำหรับนักเรียน ทั้งนี้โรงเรียนนานาชาติยังมีร่วมโดยเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่มีความหลากหลายอย่างแท้จริง โรงเรียนนานาชาติหลายแห่งมีกิจกรรม Community Service โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชน ช่วยหล่อหลอมความเข้าใจและความเห็นอกเห็นใจผู้คนรอบข้าง ผ่านการคิดโครงการด้วยตนเองเพื่อชุมชนและเพื่อเพื่อนมนุษย์ที่ด้อยโอกาส ซึ่งสนับสนุนและท้าทายให้นักเรียนเข้าถึงศักยภาพสูงสุดของตนเอง

ข้อดีที่โดดเด่นหลายประการของโรงเรียนนานาชาติสะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนให้สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง คติวิเคราะห์และกล้าตัดสินใจอย่างมีเหตุผล นักเรียนสามารถใช้ประสบการณ์จากโรงเรียนนานาชาติเพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้จ้างงานในอนาคตเห็นว่า พวกเขามีจิตใจที่เปิดกว้างปรับตัวได้ มีไหวพริบ และมีแรงผลักดันที่จำเป็นในสภาพแวดล้อมการทำงานที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การพัฒนาความเป็นผู้นำ คุณลักษณะเหล่านี้เพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขันในบุคลากร การเลือกโรงเรียนนานาชาติจึงถือเป็นการลงทุนเพื่ออนาคตของบุตรหลานที่คุ้มค่าด้วยคุณภาพในการจัดการศึกษาที่โดดเด่น ผู้ปกครองในปัจจุบันจึงให้ความสนใจการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติมากขึ้น เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับคุณภาพชีวิตของบุตรหลาน โดยให้บุตรหลานได้สัมผัสกับสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้ที่หลากหลายวัฒนธรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจ ส่งเสริมความซาบซึ้งในวัฒนธรรมและมุมมองที่แตกต่างกัน และสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในโลกปัจจุบัน

อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้ปกครองจะใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลานของตนเอง คือ ต้องศึกษาหาข้อมูลอย่างชัดเจนและถูกต้องเกี่ยวกับสถานศึกษานั้น ๆ รวมไปถึงการเยี่ยมชมโรงเรียนด้วยตนเองก่อนตัดสินใจขั้นสุดท้ายเพื่อการลงทุนครั้งสำคัญของอนาคตบุตรหลานของท่านเอง ทั้งนี้สิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับการเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลาน คือ การพิจารณาคุณภาพการจัดการศึกษาซึ่งโรงเรียนนานาชาติก็ถือเป็นอีกหนึ่งตัวเลือกที่น่าสนใจในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- จินดา แก้วคงดี. (2542). **การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานของโรงเรียนเอกชนนานาชาติระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2550. (2551, 12 พฤษภาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ 125 ตอนพิเศษ 80 ง, น. 1-7.
- International Baccalaureate. (2014). **Middle Years Program: Design guide**. Retrieved September 18, 2023, from https://www.nesinternational.org/school_policies/design_guide.pdf
- Rahayu, A.P., & Dong, Y. (2023). **The relationship of extracurricular activities with students' character education and influencing factors: A systematic literature review**. Retrieved on September 18, 2023, from https://www.researchgate.net/publication/370005004_The_Relationship_of_Extracurricular_Activities_with_Students'_Character_Education_and_Influencing_Factors_A_Systematic_Literature_Review.
- Reed, L.T. (2006). **The effect of participation in school-facilitated community service programmes on students' self-esteem, sense of community engagement and attitudes to Christianity**. Master's thesis in Research, Australian Catholic University. <https://doi.org/10.4226/66/5a94bb5b5e4d>.

D
R
U
E
d
J

Dhonburi Rajabhat University Education *Journal*

วารสาร
ศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Dhonburi
Rajabhat University

รายละเอียดการส่งบทความตีพิมพ์ในวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (Dhonburi Rajabhat University Education Journal: DRUEdJ) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้องของนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการทั่วไป และเพื่อพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยเปิดรับผลงานวิชาการประเภท บทความวิจัย และบทความวิชาการ สำหรับการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ภายใต้เงื่อนไขว่าจะต้องไม่เคยเผยแพร่ในวารสารอื่นมาก่อน และบทความที่ได้รับการตีพิมพ์จะมีการตรวจความถูกต้องเหมาะสมจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review)

รูปแบบการเขียนบทความ

1. บทความที่รับพิจารณาตีพิมพ์เป็นบทความภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยมีจำนวนหน้าของเนื้อหาและเอกสารอ้างอิงรวมทั้งสิ้นไม่เกิน 15 หน้า ใช้ตัวอักษร TH Sarabun PSK
2. ข้อปฏิบัติการพิมพ์แต่ละหัวข้อ/ส่วนประกอบ

ที่	หัวข้อ/ส่วนประกอบ	คำอธิบาย
1	ชื่อบทความ	ระบุชื่อบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 24 พอยท์ชนิดหนา ว่างกึ่งกลางหน้ากระดาษ
2	ชื่อผู้เขียนบทความ	ระบุชื่อผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัย (ถ้ามี) ทุกคนทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 พอยท์ ว่างชิดด้านขวา หน้ากระดาษและแบ่งเป็น 2 คอลัมน์
3	สังกัดผู้เขียนบทความ	เขียนไว้ที่เชิงอรรถท้ายหน้าบทความด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 12 พอยท์ สำหรับอาจารย์ - ระบุตำแหน่งทางวิชาการ สาขาวิชา สถานที่ทำงาน อีเมลให้ระบุผู้นิพนธ์หลักเท่านั้น

ที่	หัวข้อ/ส่วนประกอบ	คำอธิบาย
		สำหรับอาจารย์ - ระบุตำแหน่งทางวิชาการ สาขาวิชา สถานที่ทำงาน อีเมลให้ระบุผู้นิพนธ์หลักเท่านั้น สำหรับนักศึกษา - ระบุนักศึกษาปริญญาโทหรือนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชา สถาบันการศึกษา อีเมลให้ระบุผู้นิพนธ์หลักเท่านั้น
4	บทคัดย่อ	บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความยาวไม่เกิน 300 คำ และมี 1 ย่อหน้าเท่านั้น
5	คำสำคัญ	ระบุคำสำคัญ 3 คำทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไว้ท้ายบทคัดย่อ
6	เนื้อหา	• หัวข้อใช้ขนาดตัวอักษร 16 พอยท์ ชนิตหนา วางไว้ชิดขอบซ้ายส่วนรายละเอียดใช้ขนาดตัวอักษร 16 พอยท์ธรรมดา • การเขียนบทความแต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้ 1. บทความวิจัย ประกอบด้วย 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย 1.3 สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) 1.4 วิธีดำเนินการวิจัย - ประชากร - เครื่องมือ - การเก็บรวบรวมข้อมูล - การวิเคราะห์ข้อมูล 1.5 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย 1.6 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 1.7 เอกสารอ้างอิง 2. บทความวิชาการ ประกอบด้วย 2.1 บทนำ

ที่	หัวข้อ/ส่วนประกอบ	คำอธิบาย
		2.2 เนื้อเรื่อง 2.3 บทสรุป 2.4 เอกสารอ้างอิง
7	ตารางและกราฟ (ถ้ามี)	ตารางที่แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล
8	รูปภาพ	รูปภาพประกอบให้ส่งต้นฉบับเป็นภาพถ่ายหรือสไลด์ที่มีความคมชัด และส่งจัดไฟล์รูปภาพเป็นนามสกุล Jpeg หรือ Png

3. รูปแบบการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและเอกสารอ้างอิง

3.1 การอ้างอิงในเนื้อหา

การอ้างอิงที่นิยมใช้ในปัจจุบันคือ การอ้างอิงแบบแบบแทรกปนในเนื้อหาหรือการอ้างอิงระบบนาม-ปี (Name-Year system) ทำได้ 2 รูปแบบ แล้วแต่ความเหมาะสมของวิธีการนำเสนอ

รูปแบบที่ 1 อ้างอิงระบบนาม-ปี โดยใส่วงเล็บท้ายข้อความที่อ้างถึง

...ข้อความที่นำมาเขียน... (ชื่อ นามสกุล, ปีที่พิมพ์, หน้า เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง)

ตัวอย่าง:

การเพิ่มขีดความสามารถให้ท้องถิ่นในการจัดระบบและบริหารจัดการเงินกองทุนของตนเองเป็นการสร้างศักยภาพเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต (มบุญ สอนเกิด และคณะ, 2545, น. 9)

มีการเผยแพร่ความคิดเรื่องการควบคุมและการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติว่าความแตกต่างระหว่างอารยชนกับคนป่านั้น เกือบจะเทียบได้กับความแตกต่างระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ (McKenzie, 1960, p. 82)

รูปแบบที่ 2 อ้างอิงระบบนาม-ปี โดยใส่ชื่อบุคคลที่อ้างถึงก่อนข้อความที่กล่าวอ้าง

ชื่อ นามสกุล (ปีที่พิมพ์, หน้า เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง) กล่าวว่า ...ข้อความที่นำมาเขียน...

ตัวอย่าง:

ธีรยุทธ บุญมี (2541, น. 30) กล่าวว่า การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านจะทำให้เกิดความโปร่งใสความรับผิดชอบและสามารถตรวจสอบได้ดียิ่งขึ้นตามหลักธรรมรัฐ

Parker and Turley (1976, p. 4) จำแนกแหล่งสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็น 4 ประเภท คือ บุคคล องค์กร วรรณกรรม และบริการสารสนเทศ

หมายเหตุ:

1. ในส่วนชื่อ นามสกุลผู้แต่ง หากผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ใช้เฉพาะ นามสกุลเท่านั้น
2. หากเป็นการอ้างอิงการสัมภาษณ์ให้ใช้คำว่า “สัมภาษณ์” แทน “เลขหน้าที่อ้างอิง” ได้เลย
3. การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าและท้ายข้อความมีดังนี้

ผู้แต่ง 2 คน

การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ
กมล สุภาคง และวิชัย รัตนพร (2561, น. 7)	(กมล สุภาคง และวิชัย รัตนพร, 2561, น. 7)
Allen and Dewey (1998, p. 158)	(Allen & Dewey, 1998, p. 158)

ผู้แต่ง 3 คน

การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ
วรรณพร สุขสมาน, สมใจ ศรีกัลยา, และ พีระ รัตนพร (2559, น. 8 - 10)	(วรรณพร สุขสมาน, สมใจ ศรีกัลยา, และ พีระ รัตนพร, 2559, น. 8 - 10)
Kate, Miller, and Champbell (1999, pp. 45 - 48)	(Kate, Miller, & Chabpbell, 1999, pp. 45 - 48)

ผู้แต่ง 4-5 คน

การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ
พรสิทธิ์ สุธา, พีระ ริภาพร, สมภพ จันดี, จักรพันธ์ พรหมนา, และสมชาย งามดี (2560, น. 5 - 7)	(พรสิทธิ์ สุธา, พีระ ริภาพร, สมภพ จันดี, จักรพันธ์ พรหมนา, และสมชาย งามดี, 2560, น. 5 - 7)
Willer, Kate, Wood, Miller, and Martin (2001, pp. 8 - 11)	(Willer, Kate, Wood, Miller, & Martin, 2001, pp. 8 - 11)

ผู้แต่ง 6 คน หรือมากกว่า

การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ
ศรีเพ็ญ สุภาพ และคณะ (2558, น. 10)	(ศรีเพ็ญ สุภาพ และคณะ 2558, น. 10)
Domon et al. (2019, pp. 42 - 45)	(Domon et al., 2019, pp. 42 - 45)

4. การอ้างอิงจากบทคัดย่อให้ระบุอ้างอิงมาจากบทคัดย่อ
5. การอ้างอิงจากเอกสารออนไลน์ ถ้าอยู่ในหน้าเว็บไซต์ไม่ต้องระบุเลขหน้า หากในหน้าเว็บไซต์ที่เป็นไฟล์ PDF ให้ระบุเลขหน้า
6. การอ้างอิงควรอ้างจากเอกสารปฐมภูมิ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ

3.2 เอกสารอ้างอิง

รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงพร้อมตัวอย่างเอกสารอ้างอิง จำแนกตามประเภทของทรัพยากรสารสนเทศ ดังนี้

3.2.1 หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ . (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง:

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร.
- Drake, M. A. (2003). *Encyclopedia of Library and Information Science*. (2 nd ed). New York: Marcel Dekker.

3.2.2 หนังสือแปล

ชื่อผู้แต่งดั้งเดิม. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อหนังสือฉบับแปล**. แปลจาก ชื่อเรื่องเดิม โดยชื่อผู้แปล.
(ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ตัวอย่าง:

สตาร์เลท, อาร์. (2540). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับซีดีรอม**. แปลจาก CD-ROM Fundamentals
โดย วัชรโรบล ธีรคุปต์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

3.2.3 บทความในหนังสือ/การประชุม

ชื่อผู้เขียนประจำบท. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). **ชื่อหนังสือ/
ชื่อการประชุม**. (หน้า เลขหน้า - เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง). (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์:
สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง:

อุกฤษณ์ แพทย์น้อย. (2530). หลักการที่แท้จริงของทฤษฎีสัญญาประชาคม. ใน ธเนศ
วงศ์ยานนาวา (บรรณาธิการ). **รัฐศาสตร์สาร: ปรัชญาและความคิด**. (น. 55 - 75).
กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2549). การศึกษาไทยในยุคปัจจุบัน. ใน กนกวรรณ สีนสุข (บรรณาธิการ).
รายงานการสัมมนาเรื่องการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. (น. 12 - 19). กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

3.2.4 บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. **ชื่อวารสาร**. ปีที่ (ฉบับที่), หน้า เลขหน้า -
เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง

ตัวอย่าง:

รัชนิวรรณ วนิชย์ถนอม. (2548). การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์. **วารสาร
ข้าราชการ**. 50 (2), น. 10 - 24.

Gavin, J. (2005). Alternative strategies for promoting information literacy. **The
Journal of Academic Librarianship**. 31 (4), pp. 352 - 357.

3.2.5 บทความในหนังสือพิมพ์

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์, วัน เดือน). ชื่อบทความ. **ชื่อหนังสือพิมพ์**, หน้า เลขหน้า
ที่ใช้อ้างอิง.

ตัวอย่าง:

เพ็ญพิชชา เดียว. (2545, 19 กรกฎาคม). พลิกโฉมมะขามเปียกจากใช้บริโภคมาเป็นครีม
บำรุงผิว. **ไทยรัฐ**, น. 7.

Wassayos Ngarmkham. (2002, July 19). Electronic dictionary accused of breach.
Bangkok Post, p. 5.

3.2.6 วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อวิทยานิพนธ์**. ระดับวิทยานิพนธ์ สาขาวิชา คณะ ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง:

ชมพูนุท ยอดยิ่ง. (2551). **กิจกรรมการสอนทักษะการรู้สารสนเทศของครูบรรณารักษ์: กรณี
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1**. รายงาน
การศึกษานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Ponroung, P. (1993). **Factors affecting decision making of groups of production
credit**. Master thesis in Rural Development Management, Graduate
School, KhonKaen University.

3.2.7 ราชกิจจานุเบกษา

ชื่อกฎหมาย. (ปี, วันที่ เดือน). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ ตอนที่, หน้า เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง.

ตัวอย่าง:

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. (2542,
12 ตุลาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ 116 ตอนพิเศษ 79 ง, น. 17 - 18.

3.2.8 พระไตรปิฎก

ชื่อพระไตรปิฎก เล่มที่. (ปีที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ตัวอย่าง:

สุตต ขุ. ขุททกปาฐธมมปทคถา สุตตนิปาตา เล่มที่ 25. (2537). กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย.

3.2.9 การสัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. (ปี, วันที่ เดือนที่สัมภาษณ์). สัมภาษณ์. ตำแหน่ง. หน่วยงานที่สังกัดหรือที่อยู่.

ตัวอย่าง:

ปริญญา จินดาประเสริฐ. (2556, 20 สิงหาคม). สัมภาษณ์. อธิการบดี. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
สมควร งามน้ำใจ. (2557, 11 มิถุนายน). สัมภาษณ์. ราษฎร. หมู่บ้านโนนม่วง ตำบลศิลาอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น.

3.2.10 เอกสารออนไลน์

ชื่อผู้แต่งหรือชื่อหน่วยงาน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปีที่ค้น, จาก URL.

ตัวอย่าง:

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2548). การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์. ค้นเมื่อ 14 ธันวาคม 2552, จาก <http://ocsc.go.th/veform/PDF/competency.pdf>.
Bruce, Christine S. (2004). Information literacy as a catalyst for educational change: A Background paper. Retrieved November 23, 2004, from <http://www.ncils.gov/libinter/infolitconf&meet/papers/bruce-fullpaper.pdf>.

3.2.11 หนังสือพิมพ์ออนไลน์

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์, วัน เดือน). ชื่อบทความ. ชื่อหนังสือพิมพ์. คั่นเมื่อ วันที่ เดือน ปีที่ค้น, จาก URL.

ตัวอย่าง:

เปรียญ 10 (นามแฝง). (2560, 20 ธันวาคม). มอง “พระสงฆ์” ในสังคมไทยผ่านภารกิจ 4 กลุ่มใหญ่. **เดลินิวส์**. ค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2560, จาก <https://www.dailynews.co.th/article/616775>.

3.2.12 บทความในวารสารออนไลน์

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร. ปีที่ (ฉบับที่), หน้า เลขหน้า - เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง. ค้นเมื่อวันที่ เดือน ปี, จาก URL.

ตัวอย่าง:

ปาริชาติ เสารยะวิเศษ. (2550). การจ้างแหล่งภายนอกดำเนินกิจกรรมของห้องสมุด. **อินฟอร์เมชัน**. 14 (1), น. 60 - 66. ค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2560, จาก <http://ejournal.kku.ac.th/information/article/view/102/113>.

หมายเหตุ:

1. ในส่วนชื่อ นามสกุล หากผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ใช้ นามสกุล, ชื่อต้นและชื่อกลาง เช่น

Buck, P.S.

เคนเนดี้, เจ.เอฟ.

2. ผู้แต่ง 2 คน ให้ใส่ชื่อคนแรกตามด้วย “และ”, “&” เช่น

กฤษฎา เจริญผล และภาวินี ภักดี.

Smith, R.D., & Pant, K.M.

3. ผู้แต่ง 3 - 7 คน ให้ใส่ชื่อทุกคน คั่นแต่ละชื่อด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และใส่เครื่องหมาย “&” หรือ “และ” คั่นหน้าชื่อคนสุดท้าย เช่น

พรสิทธิ์ สุธา, พีระ ธิภาพร, สมภพ จันดี, จักรพันธ์ พรหมนา, วรรณพร สุขสมาน, สมใจ ศรีกัลยา, และกมล สุภาคง.

Willer, A.R., Miller, E.A., Kate, W., Wood, W.L., Allen, A.V., Martin, C., & Boswell, D.

4. ผู้แต่ง 8 คน หรือมากกว่า 8 คน ให้ใส่ชื่อผู้แต่งหกชื่อแรก ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) เว้นหนึ่งระยะตามด้วยจุดสามจุดแล้วใส่ชื่อผู้แต่งคนสุดท้าย เช่น

กมล สุภาคง, วิชัย รัตนพร, ศรีเพ็ญ สุภาพ, สมชาย งามดี, วิรัตน์ สมใจ, วรรณไพไล, ..., อุบล บุญชู.

Willer, A.R., Miller, E.A., Kate, W., Wood, W.L., Allen, A.V., Martin, C., ..., Champbell, D.

5. การอ้างอิงควรอ้างอิงจากเอกสารปฐมภูมิ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ

6. การอ้างอิงชื่อผู้แต่งและสถานที่ซ้ำไม่ต้องระบุ 8 เคาะหรือ 4 เคาะ ให้ระบุชื่อผู้แต่งและสถานที่ในทุกรายการ